

ΠΟΠΑΪ

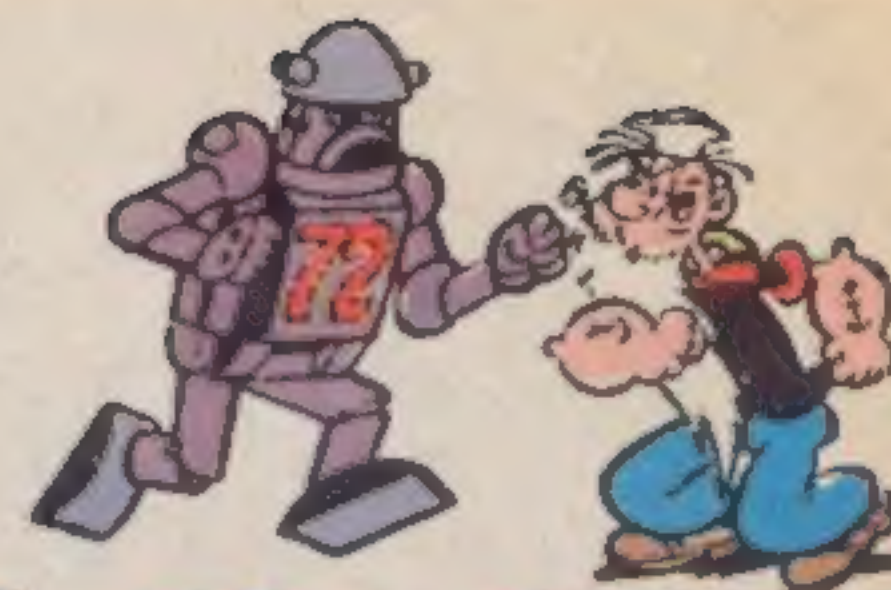

**ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ
ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ
«ΠΟΠΑΪ»**

Ο άπιδανος, ο θρυλι-
κός ΣΠΑΝΑΚΗΣ, ΤΟ
σιδερόμπατο ναυ-
τάκι σε νέες κατα-
πληκτικές εξορμήσεις

ΤΑ ΡΟΜΠΟΤ

ΠΟΠΑΪ®

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΤΟΣ Ζ ΑΡΙΘ 296 - ΔΡΧ 7 - 22 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1979

Λυκαβηττου 1γ-Αθηναι 135
τηλέφ 3638842 3602139

Τεχνικοί εγκαταστάσεις
Ορφews 130-132-Ρουφ.
τηλέφ κέντρον 3470300

Εκδοτής Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
Ιφικράτους 4-Αθηναι

ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Διευθυντής συνταξews
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Εκδοτρια εταιρεία
Ι. Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ & ΥΙΟΙ Ε.Π.Ε.

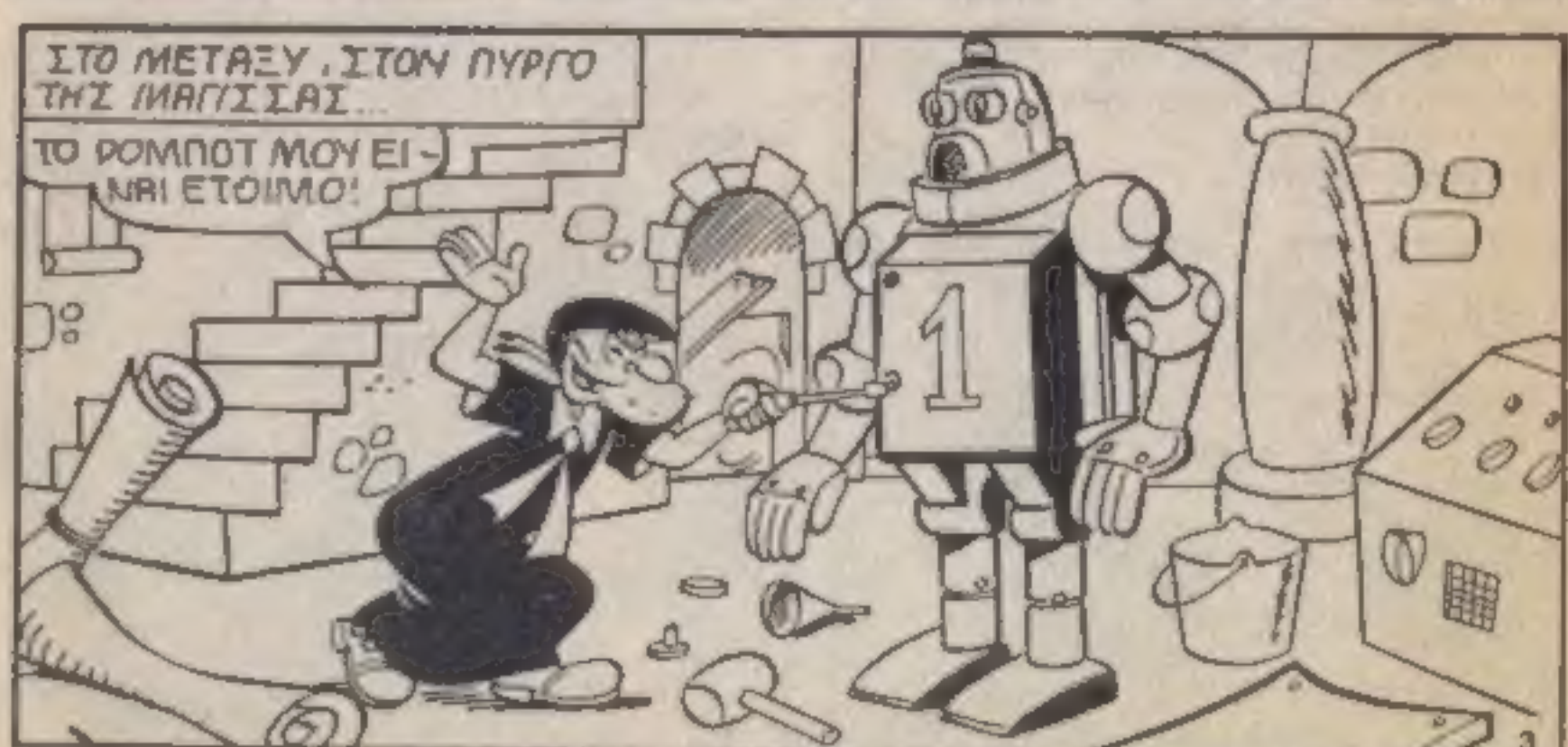
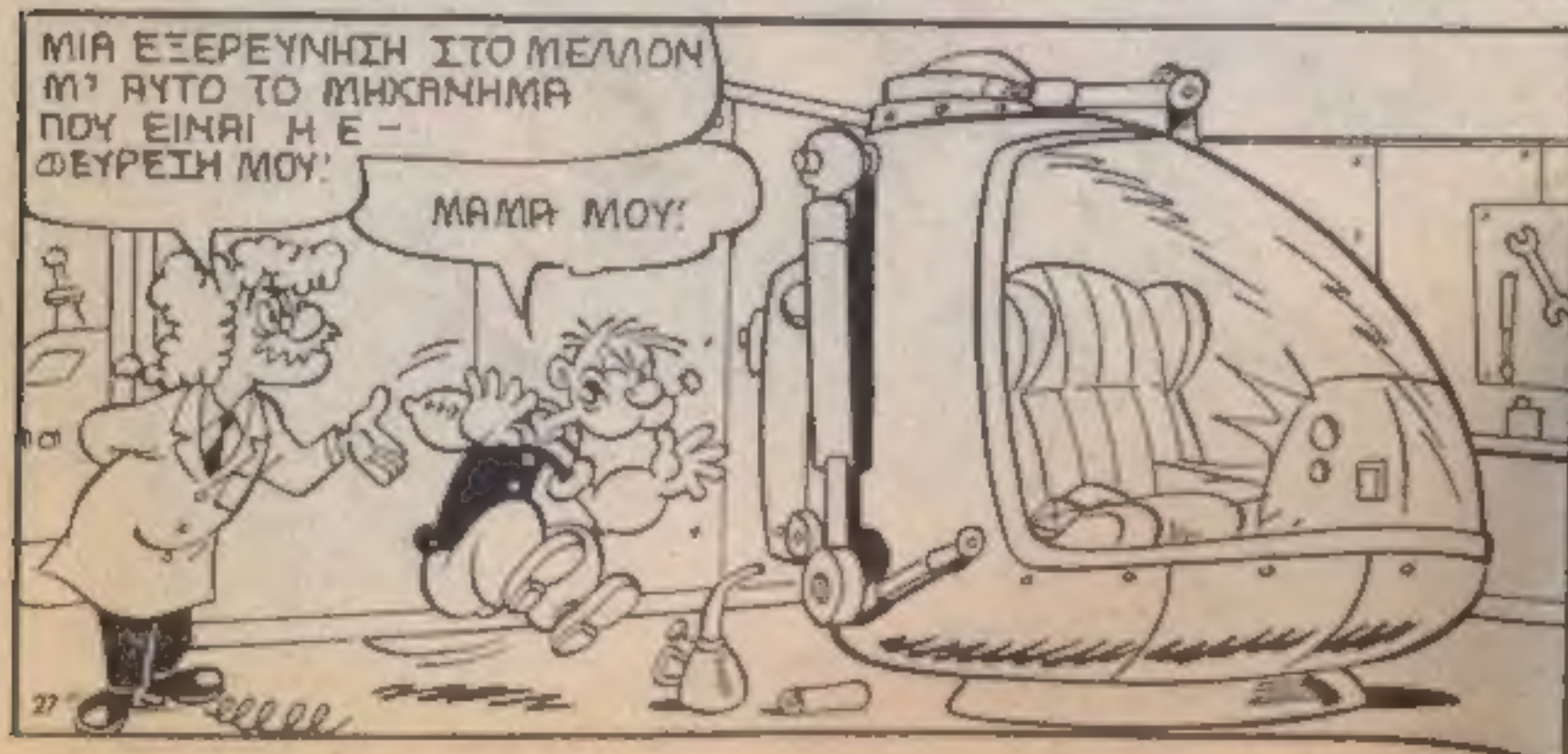
DRAGOUNIS publisher
JOHN G. DRAGOUNIS & SONS LTD
1c Lycabittou street - Athens - 135

Υπευθυνος τυπογραφείου
Β Γεωργιάδης
Μεταμορφwσεως 40-42

Απαγορεύεται κάθε αναδημοσίευσις.

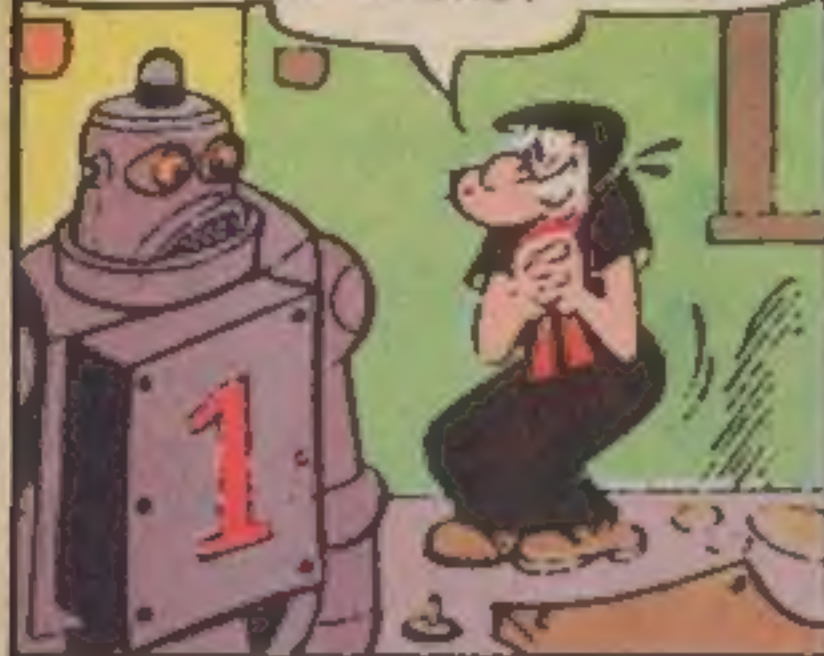
© 1973 K.F.S. (USA) PRODUCTIONS PRINTED IN GREECE

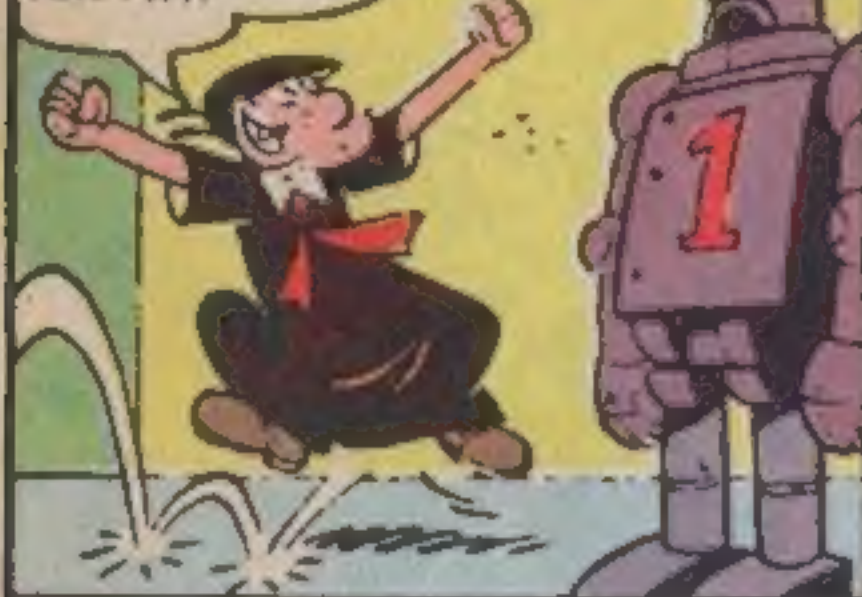
ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΑΝ' ΑΥΤΑ ΠΟΥ
ΘΑ ΦΤΙΑΞΩ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΚΤΗΣΩ
ΤΟ ΚΟΣΜΟ!

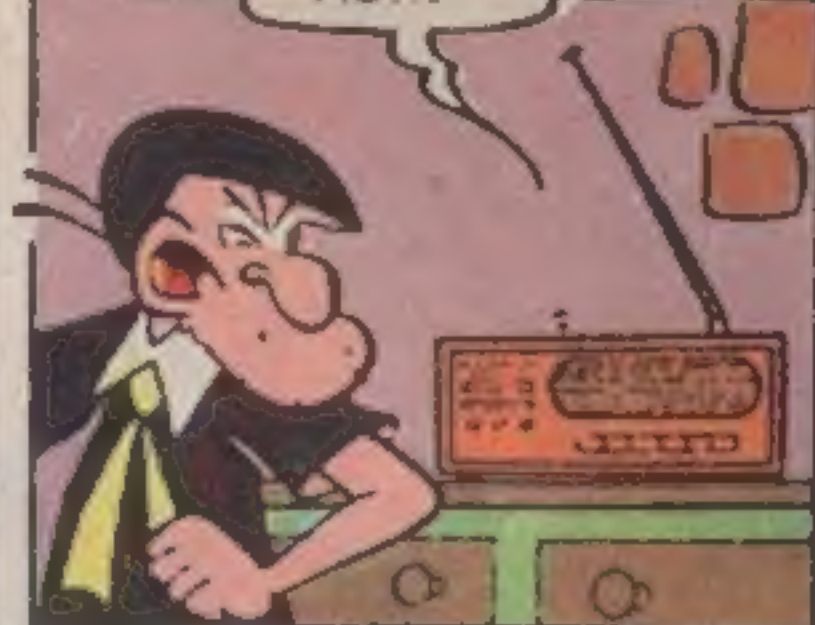
ΘΑ ΦΤΙΑΞΩ Μ' ΑΥΤΑ ΕΝΑ ΣΤΡΑ-
ΤΟ ΚΑΙ ΘΑ ΕΠΙΒΑΛΩ ΤΟΥΣ ΝΟ-
ΜΟΥΣ ΜΟΥ ΣΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ
ΤΗΣ ΓΗΣ!

ΚΑΙ ΘΑ ΓΙΝΩ ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ
Ι' ΟΛΑ ΤΑ ΠΛΟΥΤΗ
ΤΗΣ ΓΗΣ! ΧΑ!
ΧΑ! ΧΑ!

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΙΚ-ΤΑΚ ΕΦΤΙΑ-
ΞΕ ΕΝΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΠΟΥ ΜΠΟ-
ΡΕΙ ΝΑ ΤΑΞΙΔΕΥΕΙ ΣΤΟ ΧΡΟ-
ΝΟ!...

... ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΣΤΕΙ-
ΛΕΙ Μ' ΑΥΤΟ ΣΤΟ
ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΝ ΠΟΛΥ
ΓΙΑ ΝΑ ΔΕΙ ΠΟΣ
ΘΑΝΑΙ ΤΟΤΕ Ο
ΚΟΣΜΟΣ ΜΑΖ!

ΚΑΤΑ-
ΡΑ!...

ΑΝ Ο ΠΟΛΥ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙ ΠΟΣ
ΘΑΝΑΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΣΤΟ ΜΕΛ-
ΛΟΝ ΘΑ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΕΙ ΤΟ
ΣΧΕΔΙΟ ΜΟΥ!

ΑΝ ΕΞΟΥΔΕΤΕΡΩΣΩ ΑΥΤΟΝ
ΤΟΝ ΒΛΑΚΑ, Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΘΑ
ΣΤΕΙΛΕΙ
ΑΛΛΟΝ!

Κ' ΑΝ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΩ ΤΟ ΜΗ-
ΧΑΝΗΜΑ, ΘΑ ΦΤΙΑΞΕΙ
ΑΛΛΟ...

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΩ ΚΑΤΙ ΟΣΤΕ
Ο ΠΟΛΥ ΚΙ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΑΤΑΡΑΜΕ-
ΝΟ ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΝΑ ΧΑΘΟΥΝ ΣΤΟ
ΧΡΟΝΟ!...

ΕΤΣΙ, ΘΑ
ΚΑΘΥΣΤΕΡΗ-
ΣΕΙ ΛΙΓΟ Ο
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ
ΝΑ ΦΤΙΑΞΕΙ
ΑΛΛΟ!

ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΜΗΝ ΕΧΩ ΜΠΕΛΑ-
ΔΕΙΣ Κ. ΚΑΘΗΓΗΤΑ Μ' ΑΥΤΟ ΤΟ
"ΜΑΡΑΦΕΤΙ" ΠΟΥ
ΕΦΤΙΑΞΕΕ!...

ΜΕΙΝΕ ΚΙΣΥΧΟΣ! ΠΗΓΑΙΝΕ ΤΩΡΑ
ΝΑ ΞΕΚΟΥΡΑΖΗΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ
ΣΟΥ ΓΙΑ ΝΑΙΑΙ
ΦΡΕΣΚΟΣ!...

ΚΑΛΗ
ΝΥΧΤΑ!

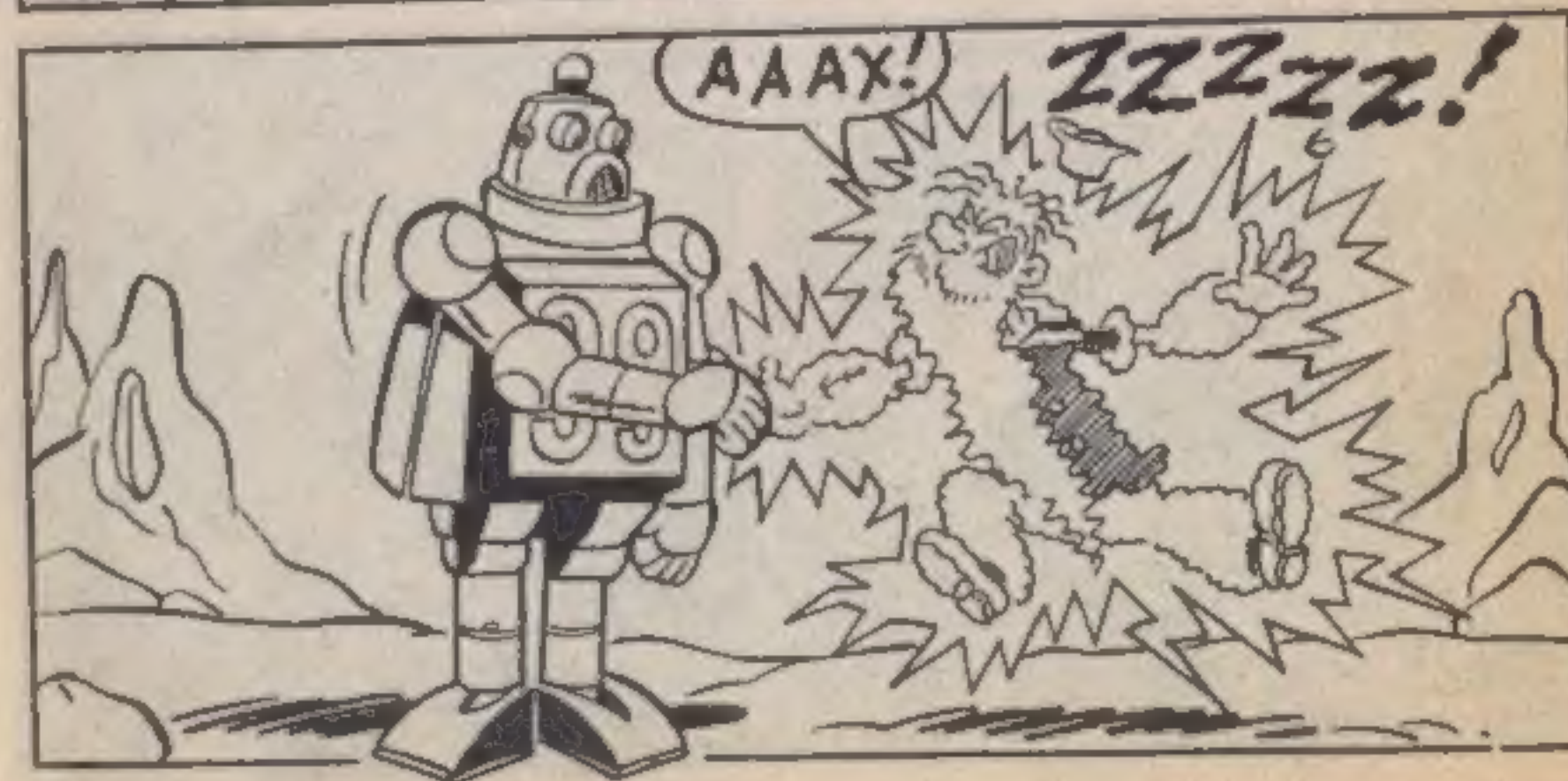

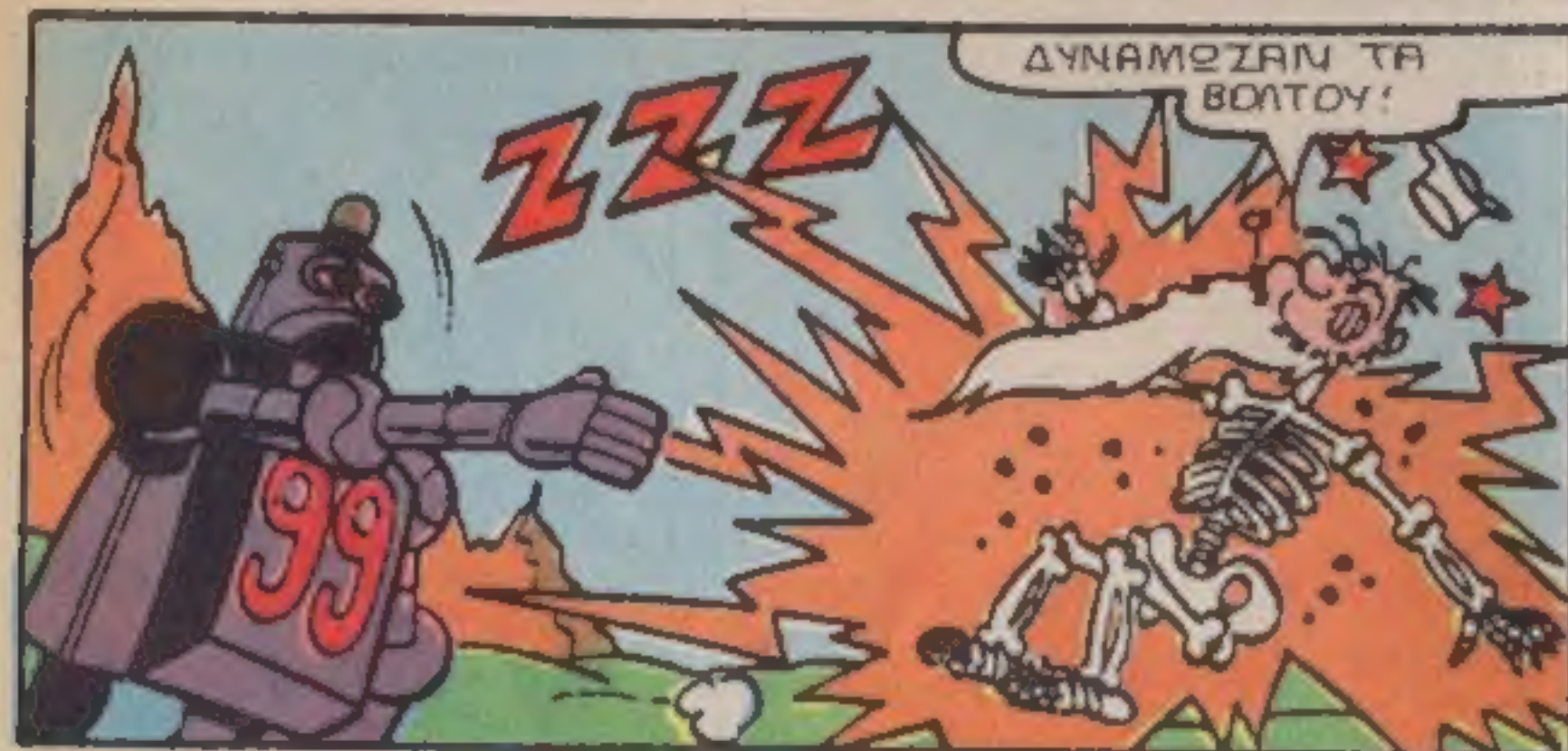
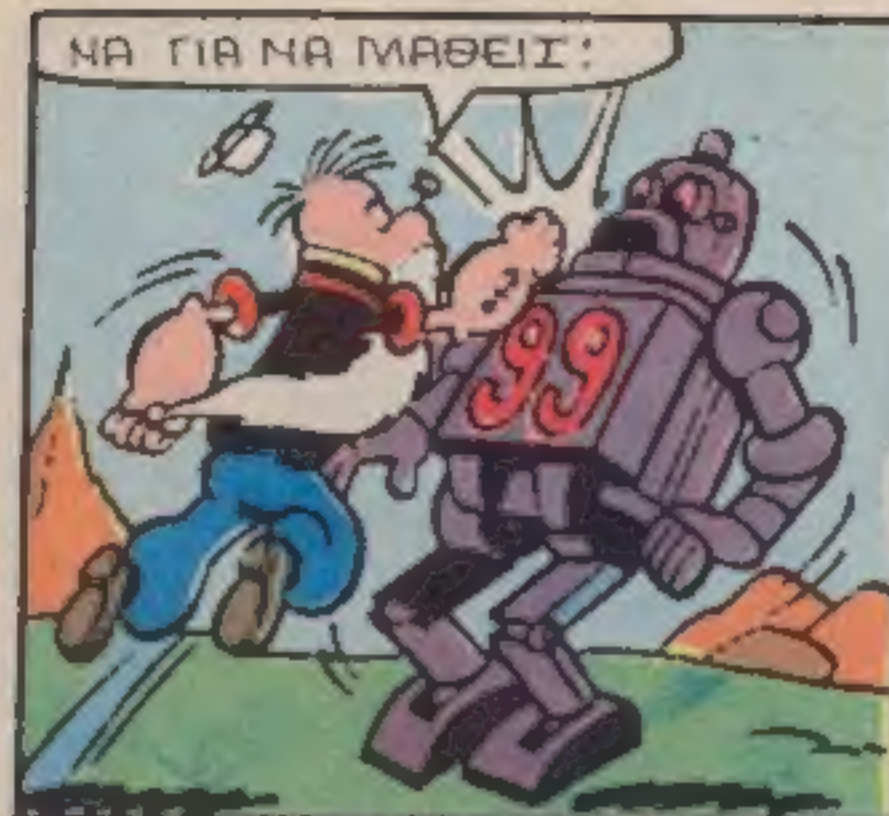

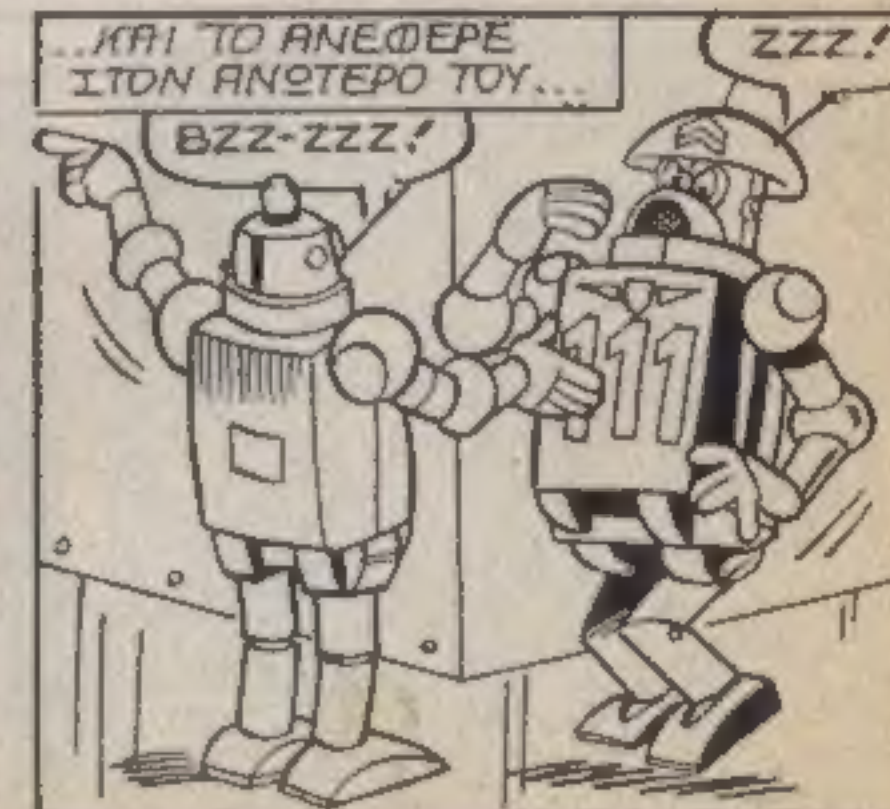
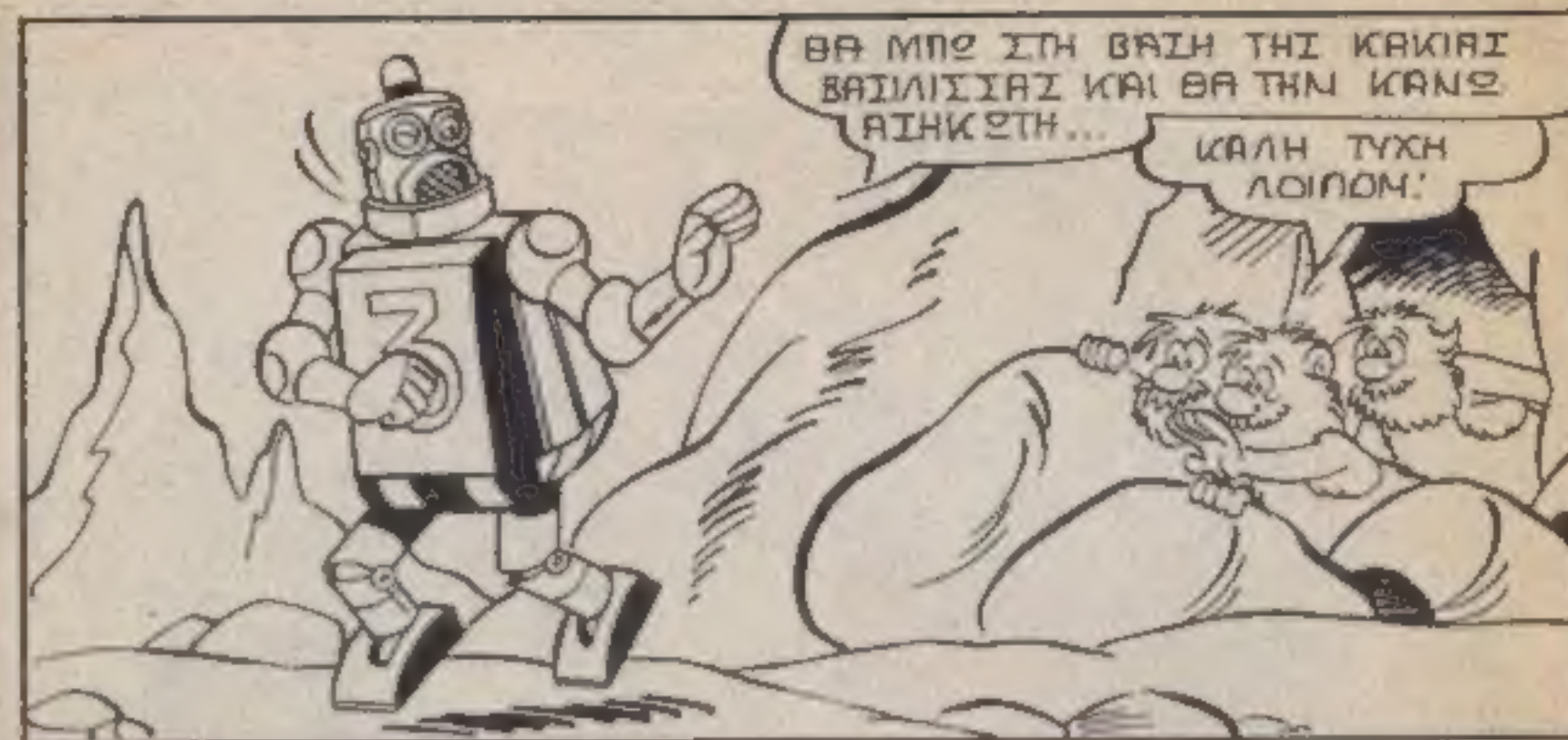

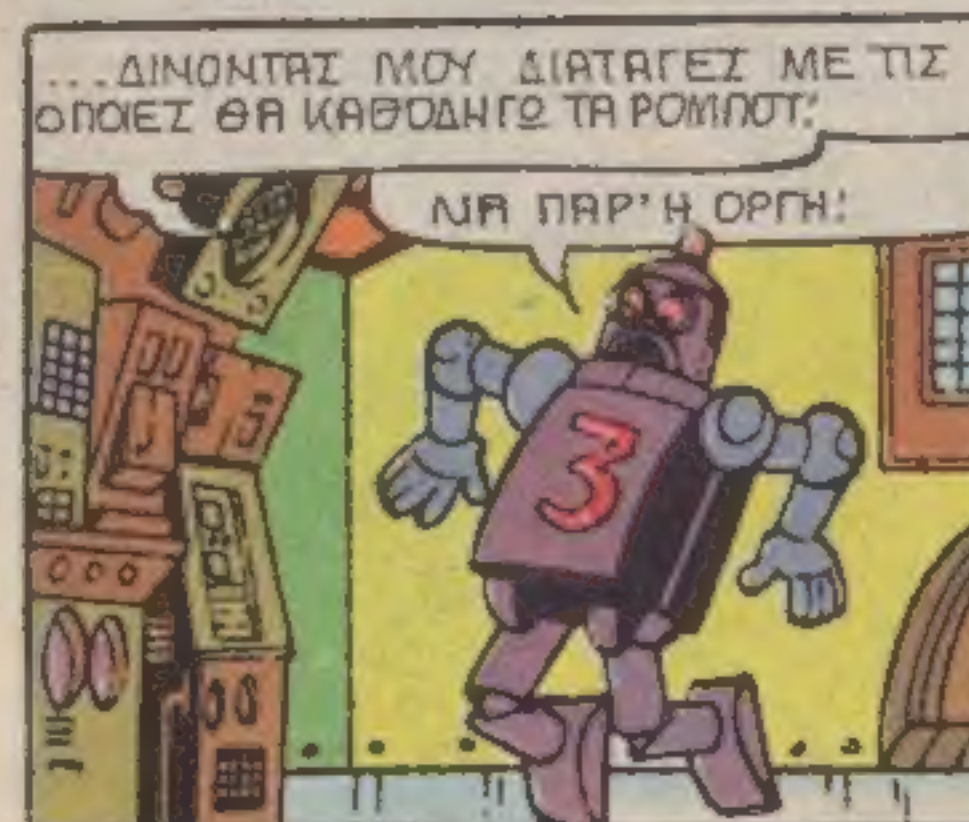
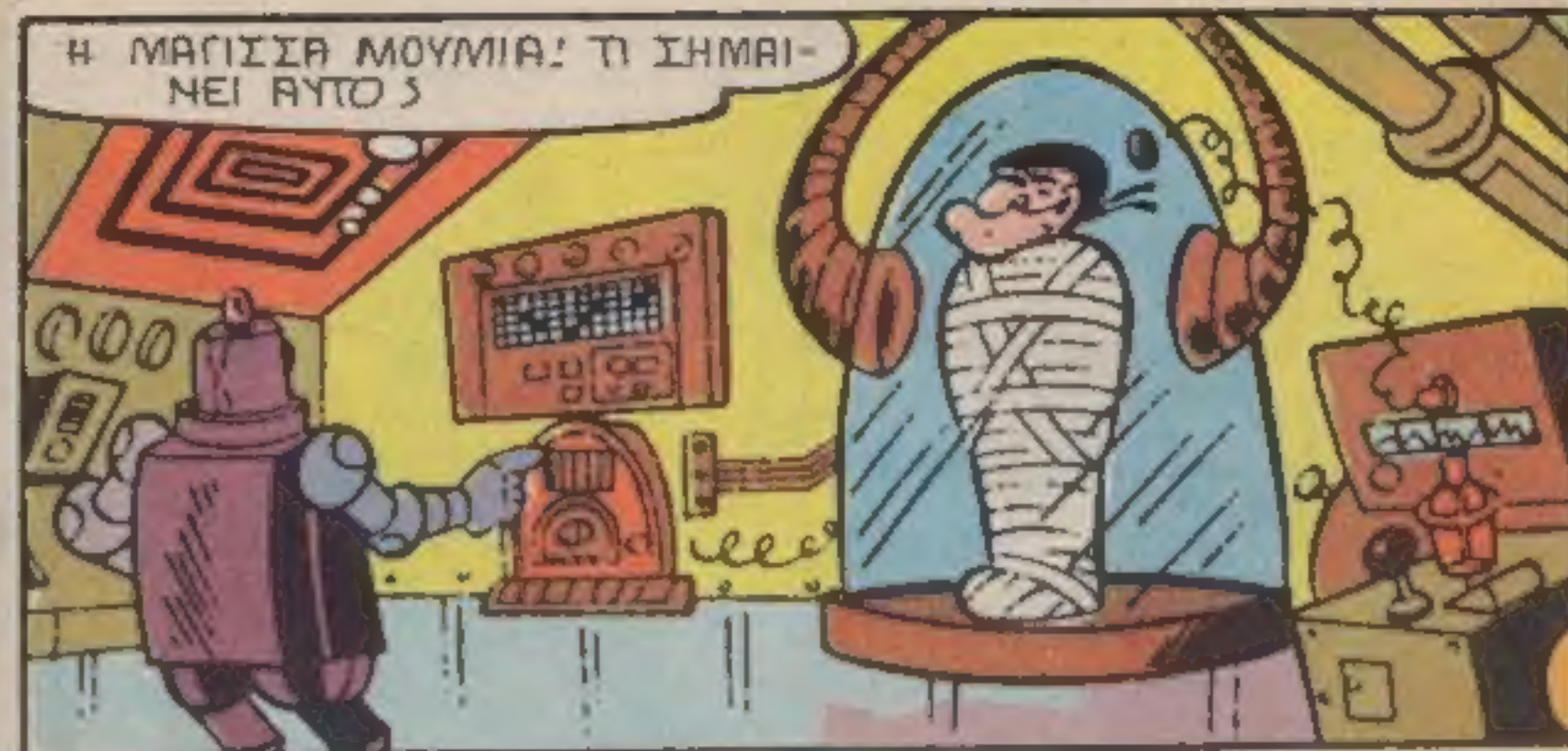
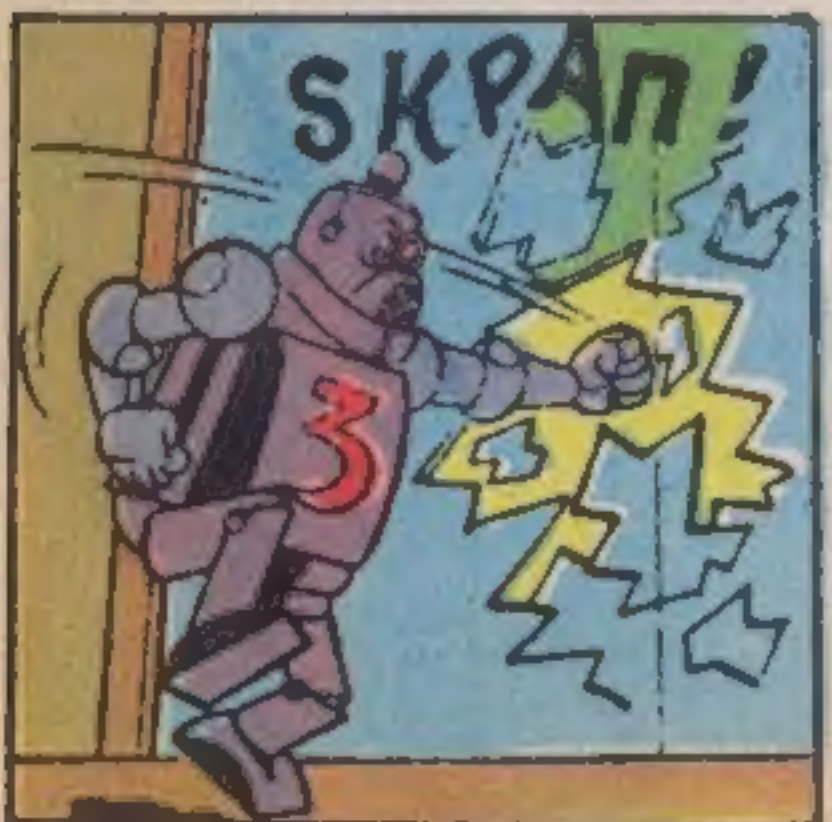
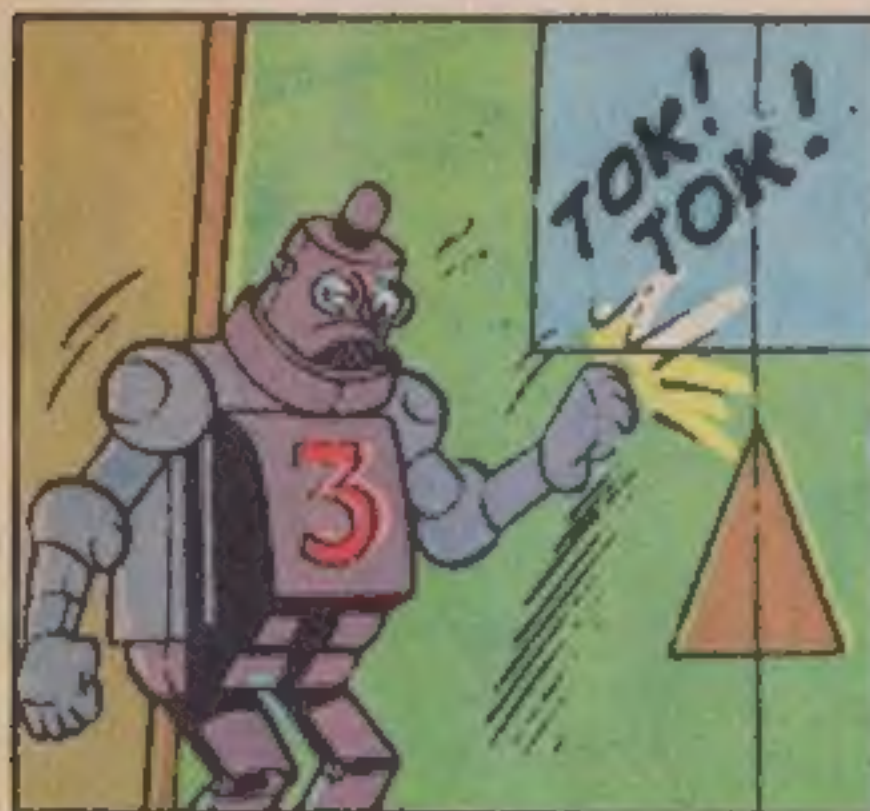
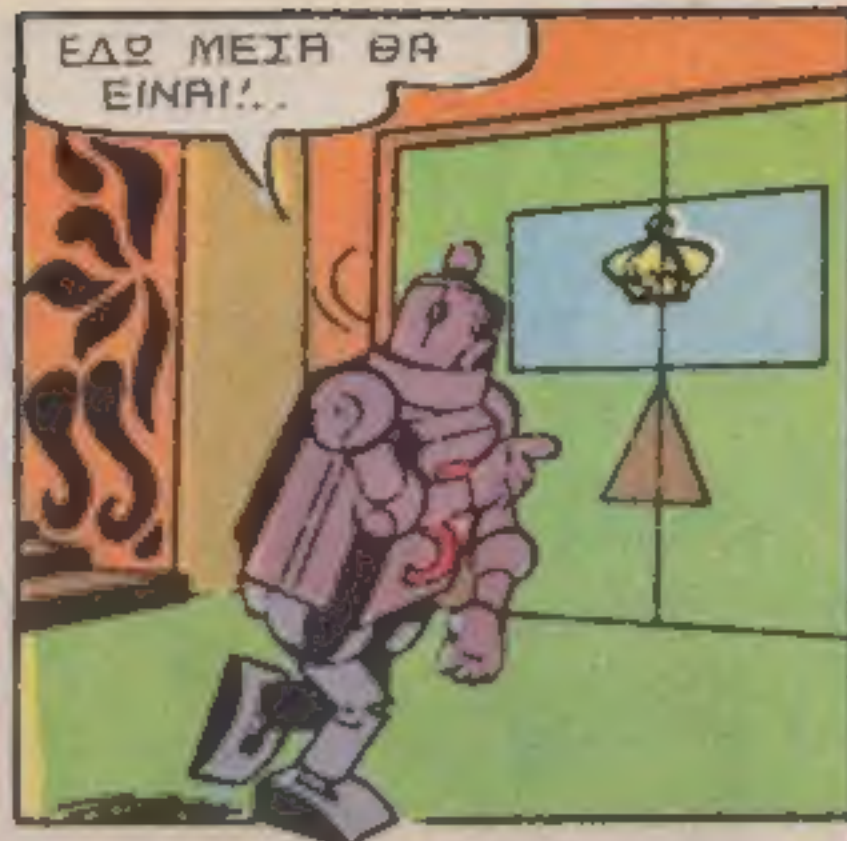
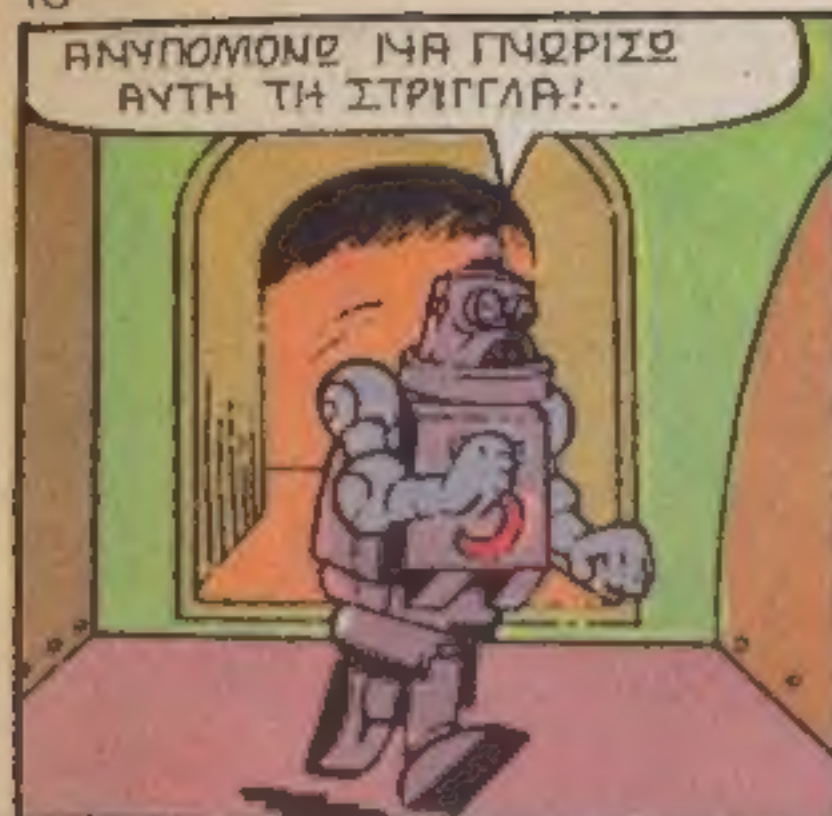

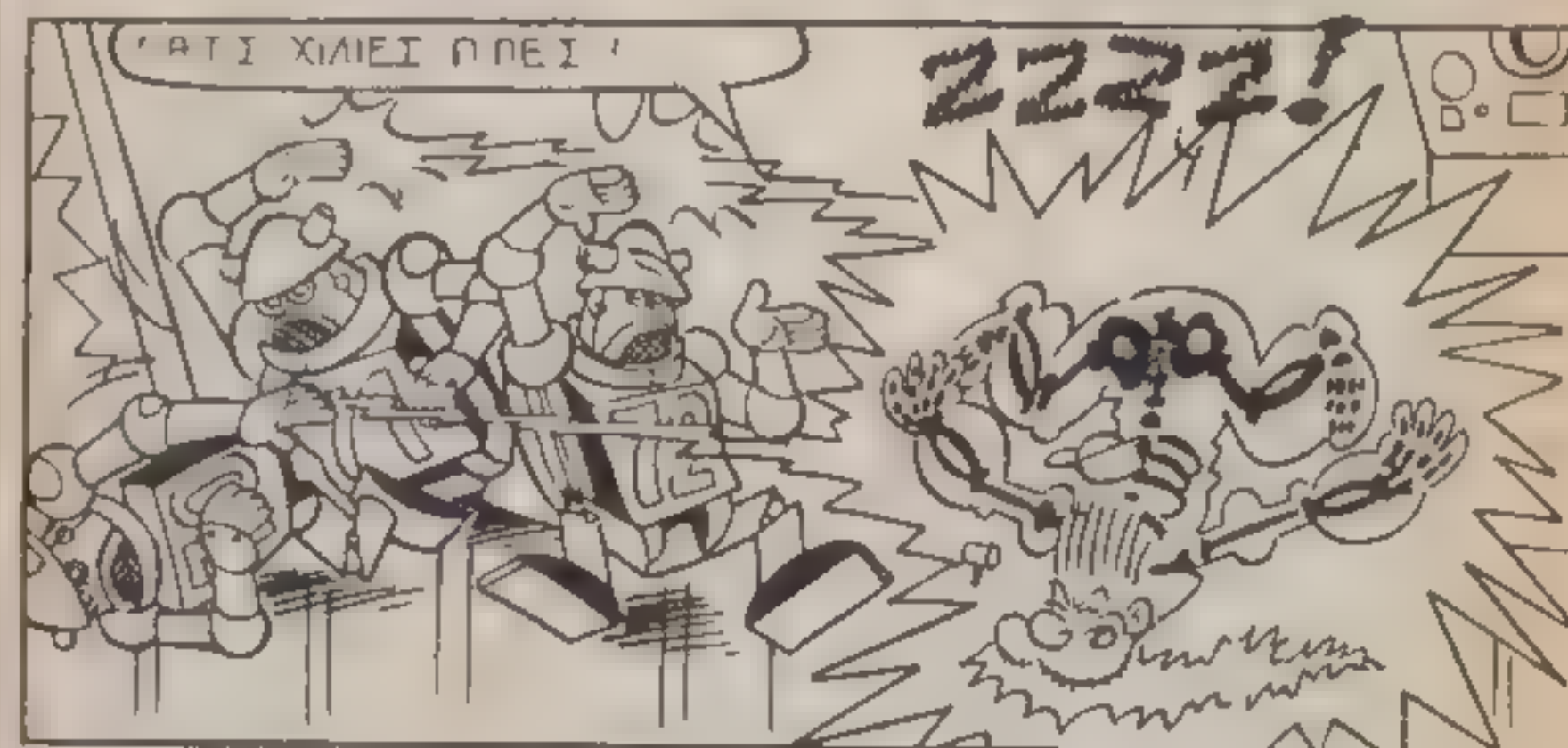
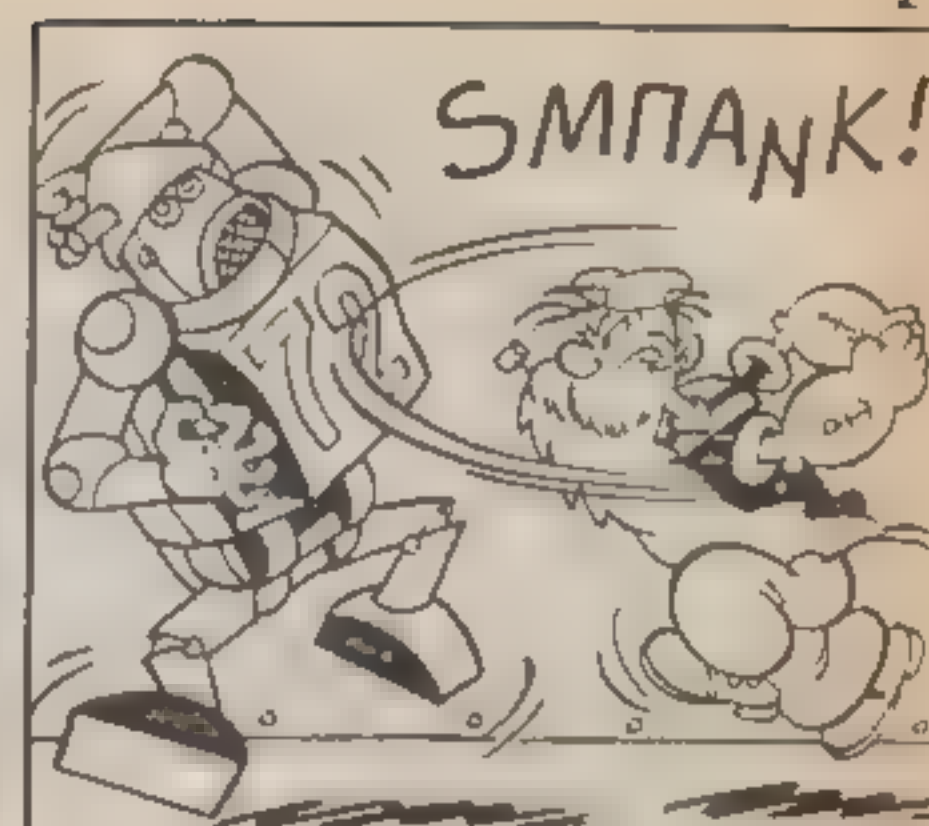
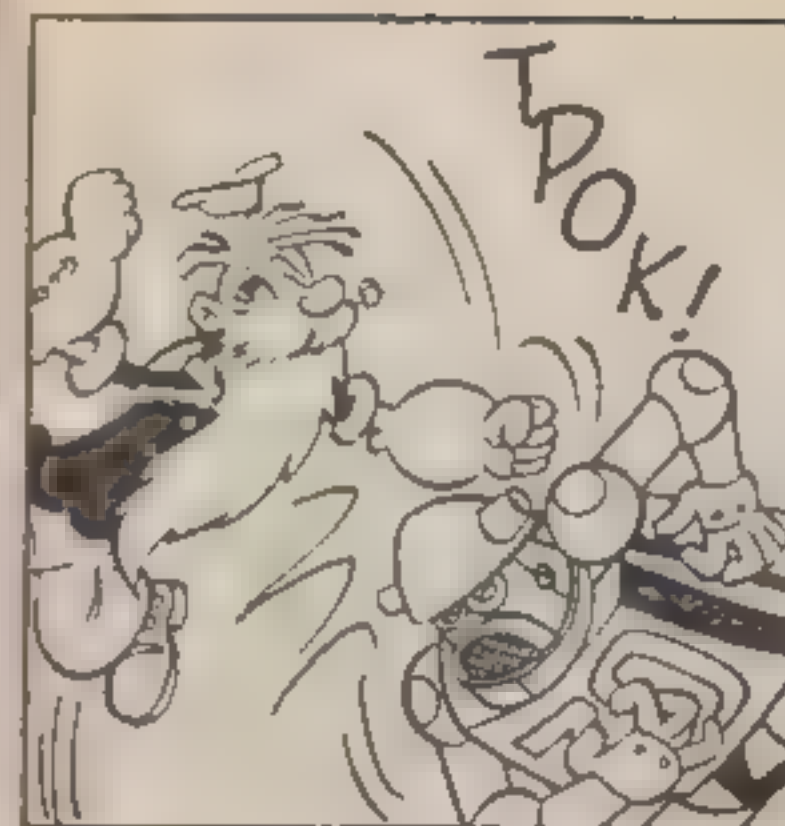
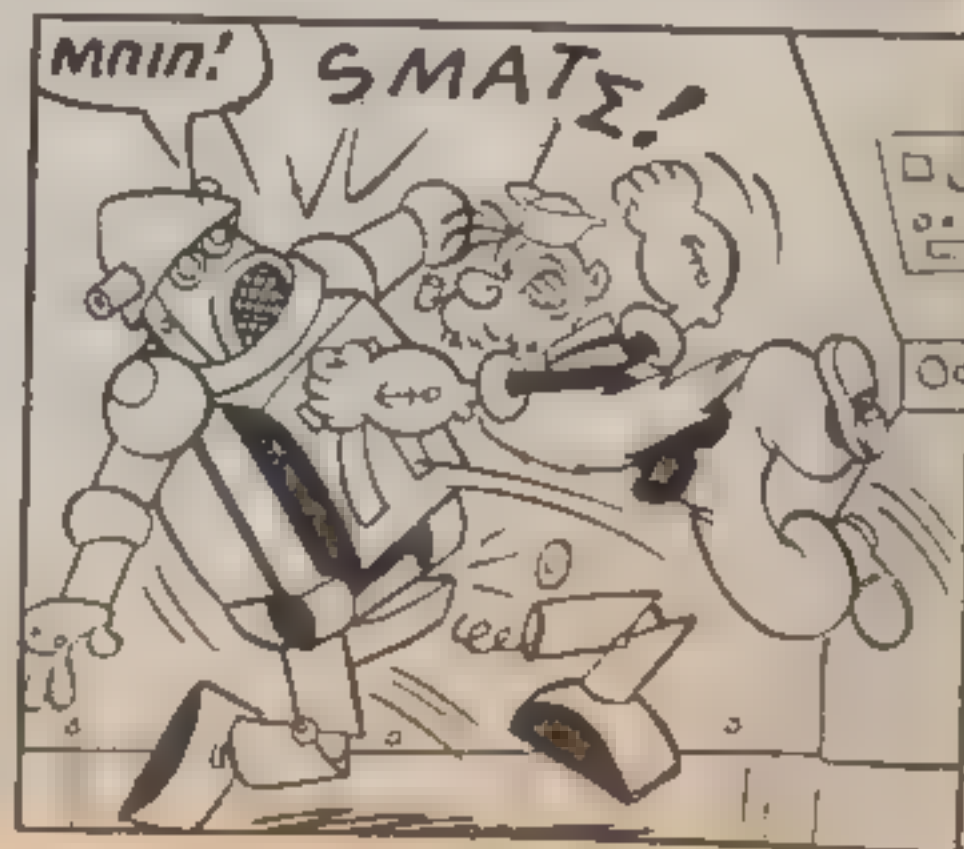
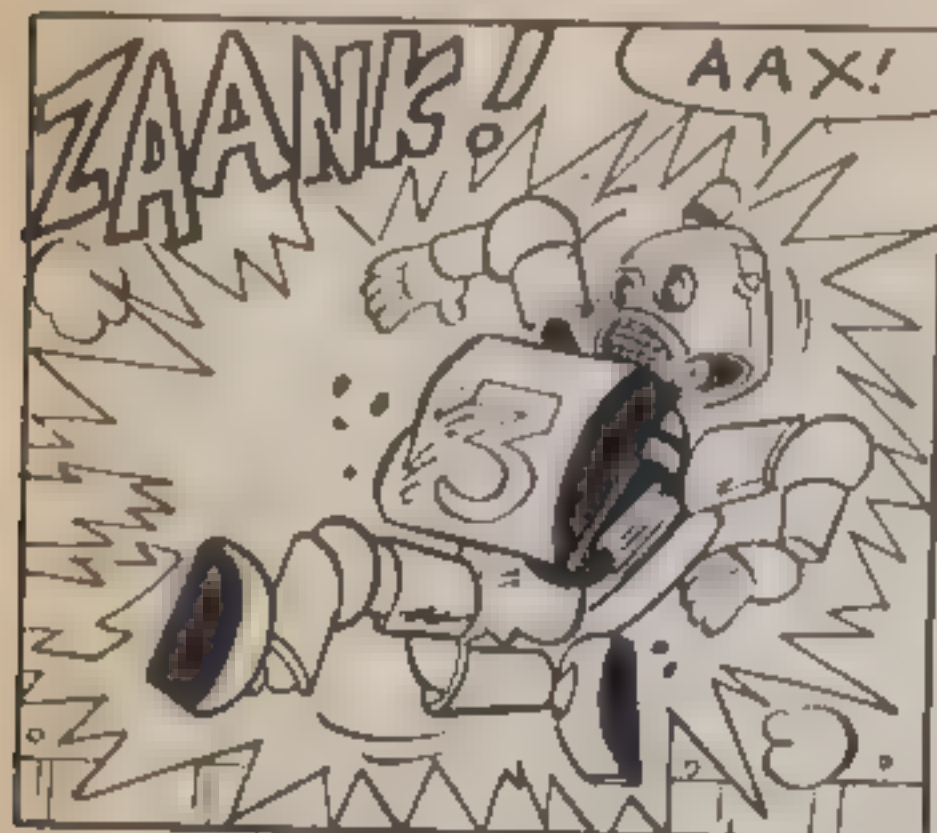
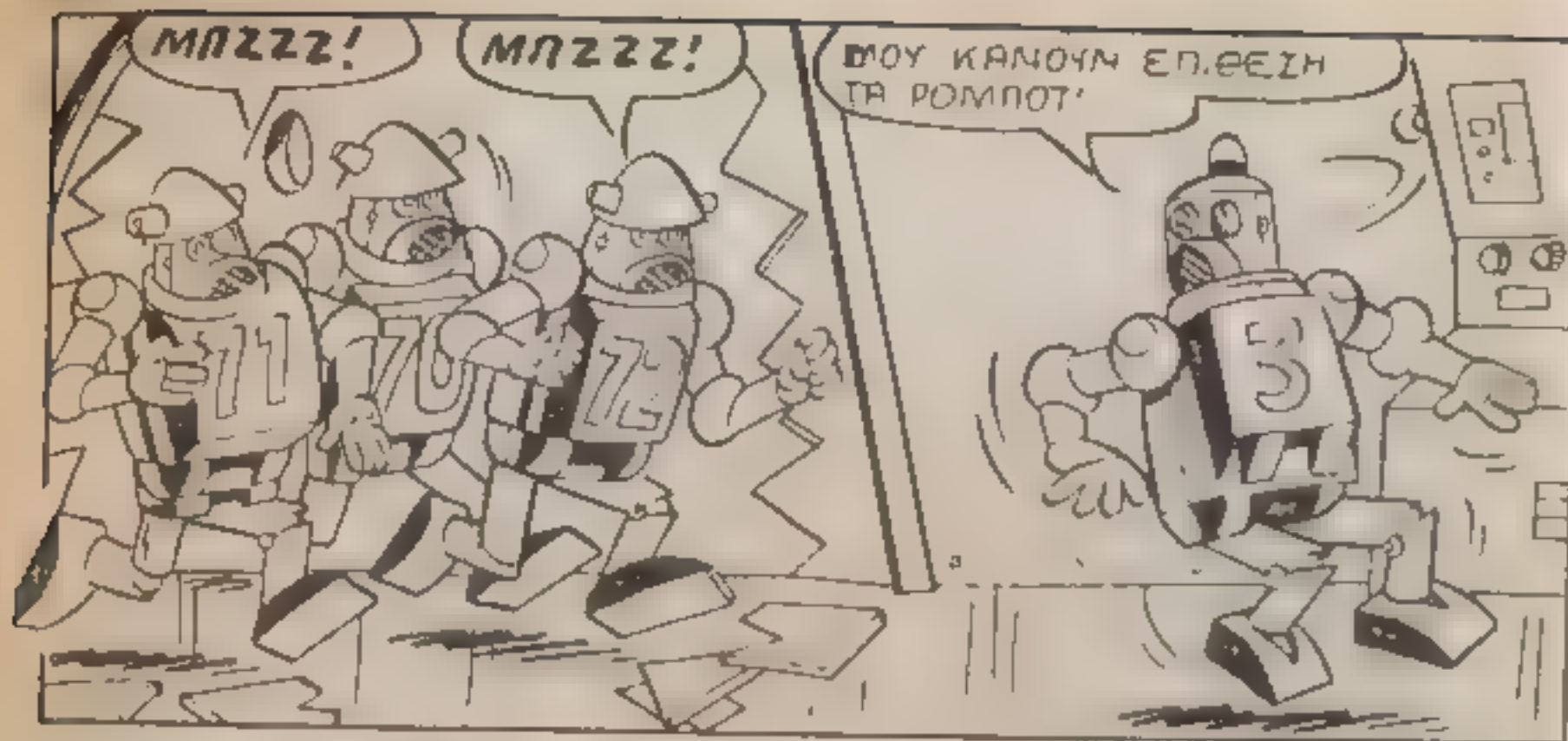

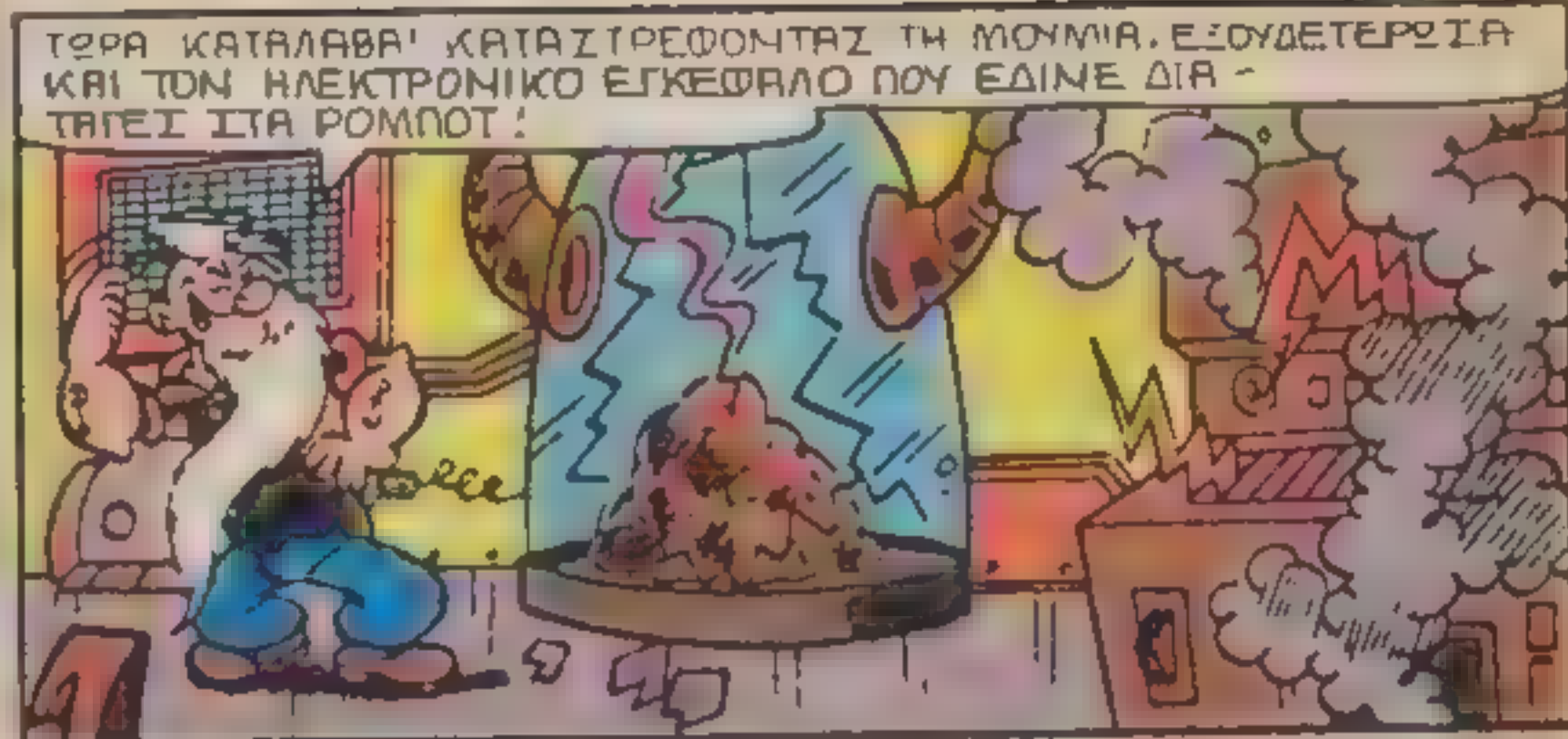
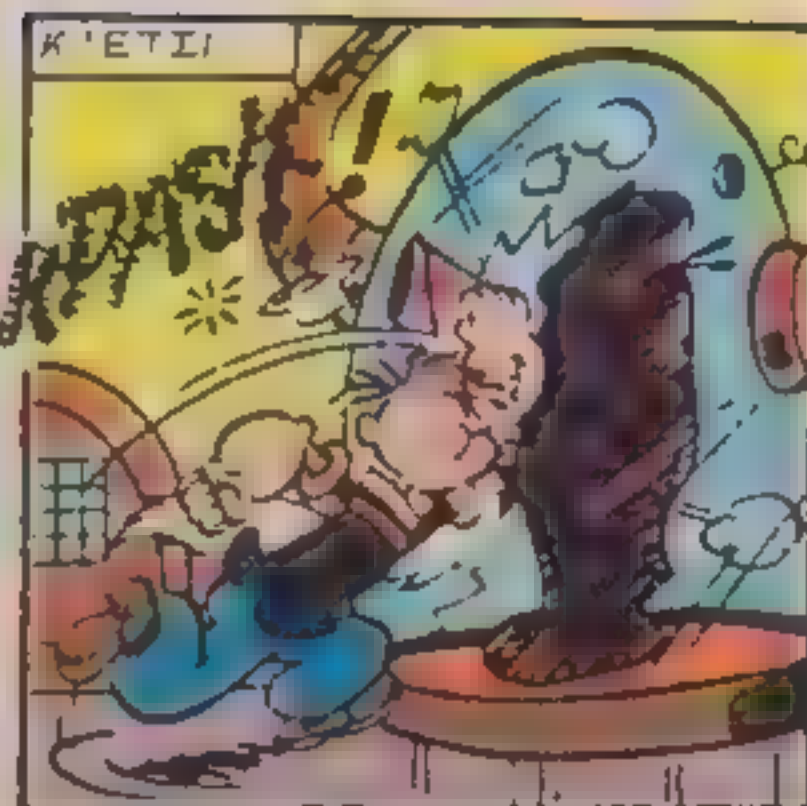
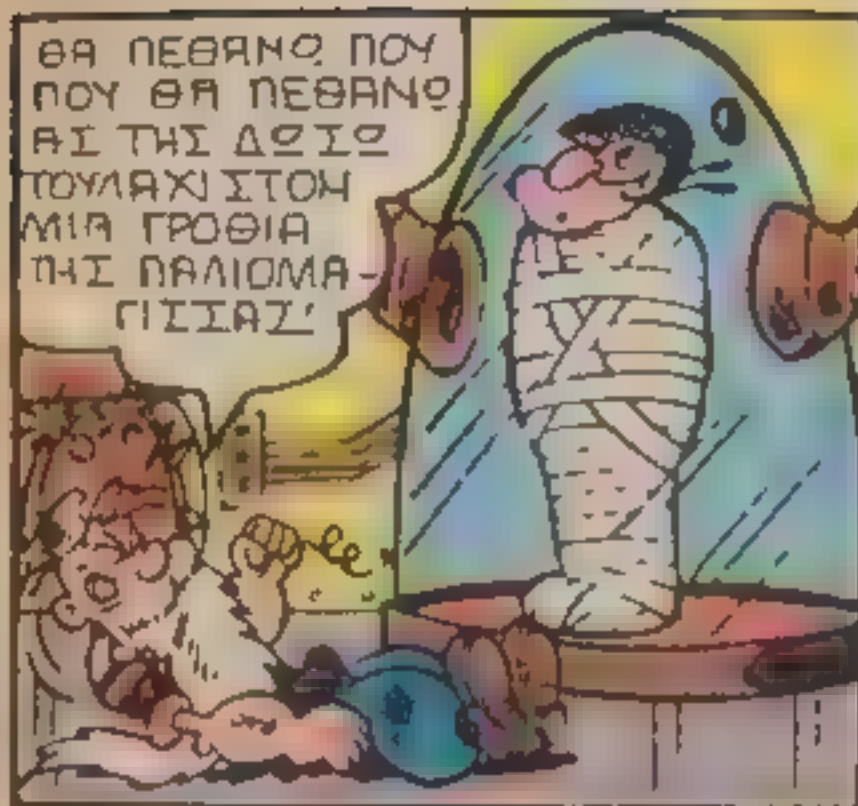

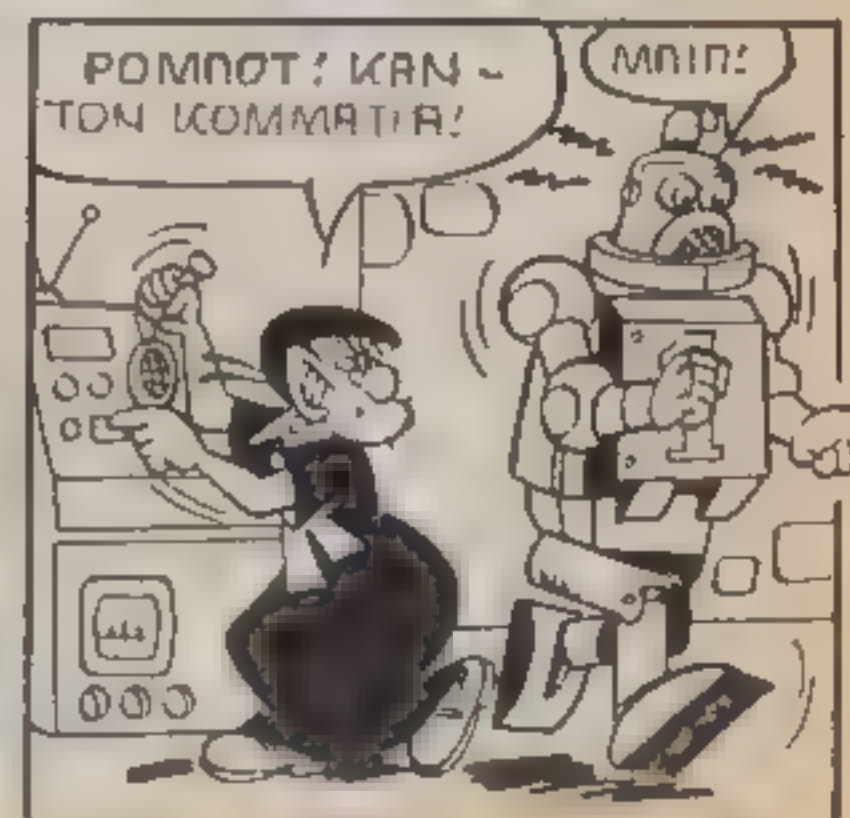
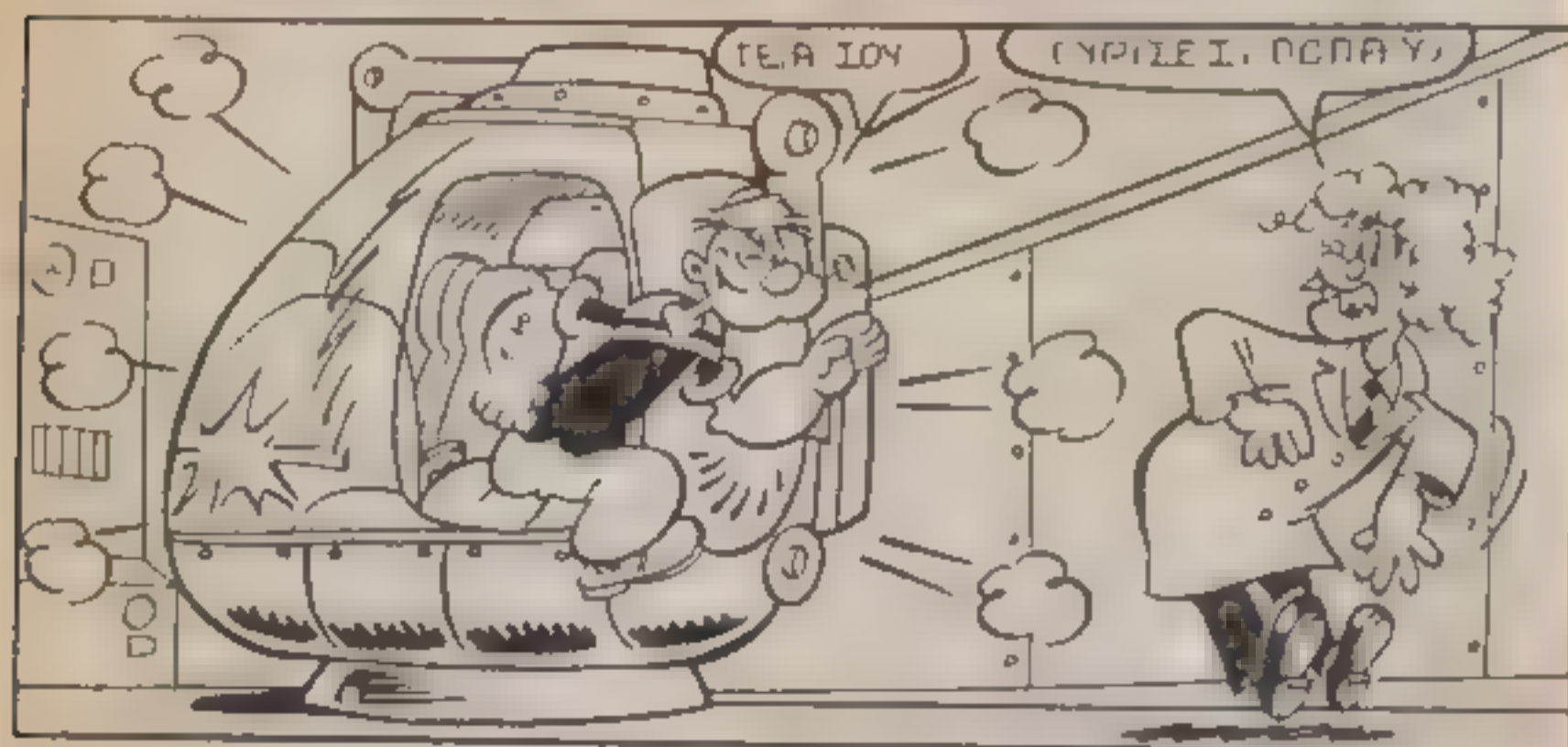
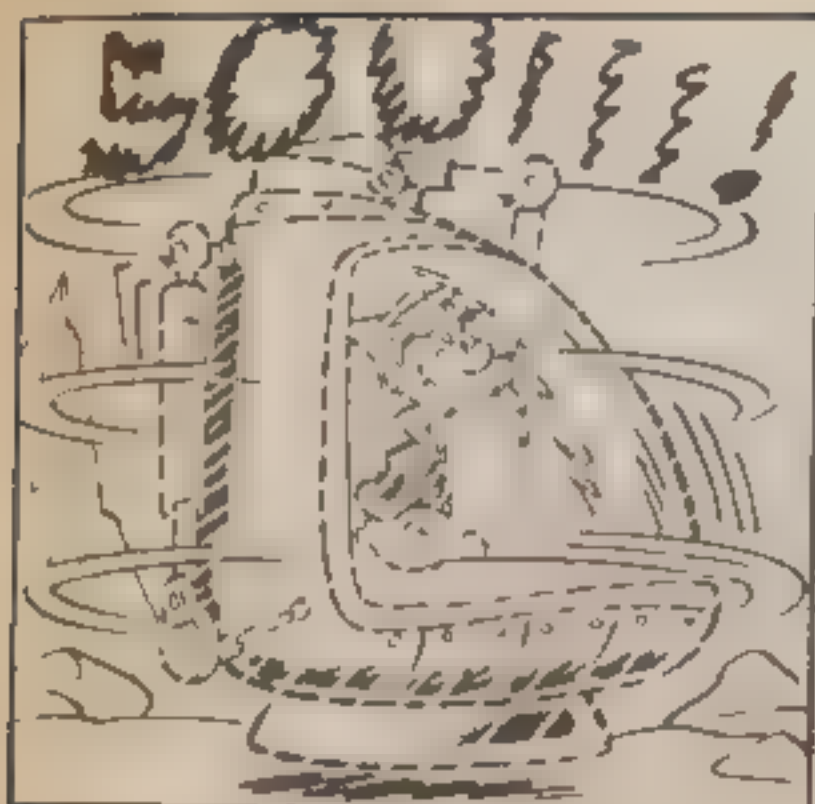

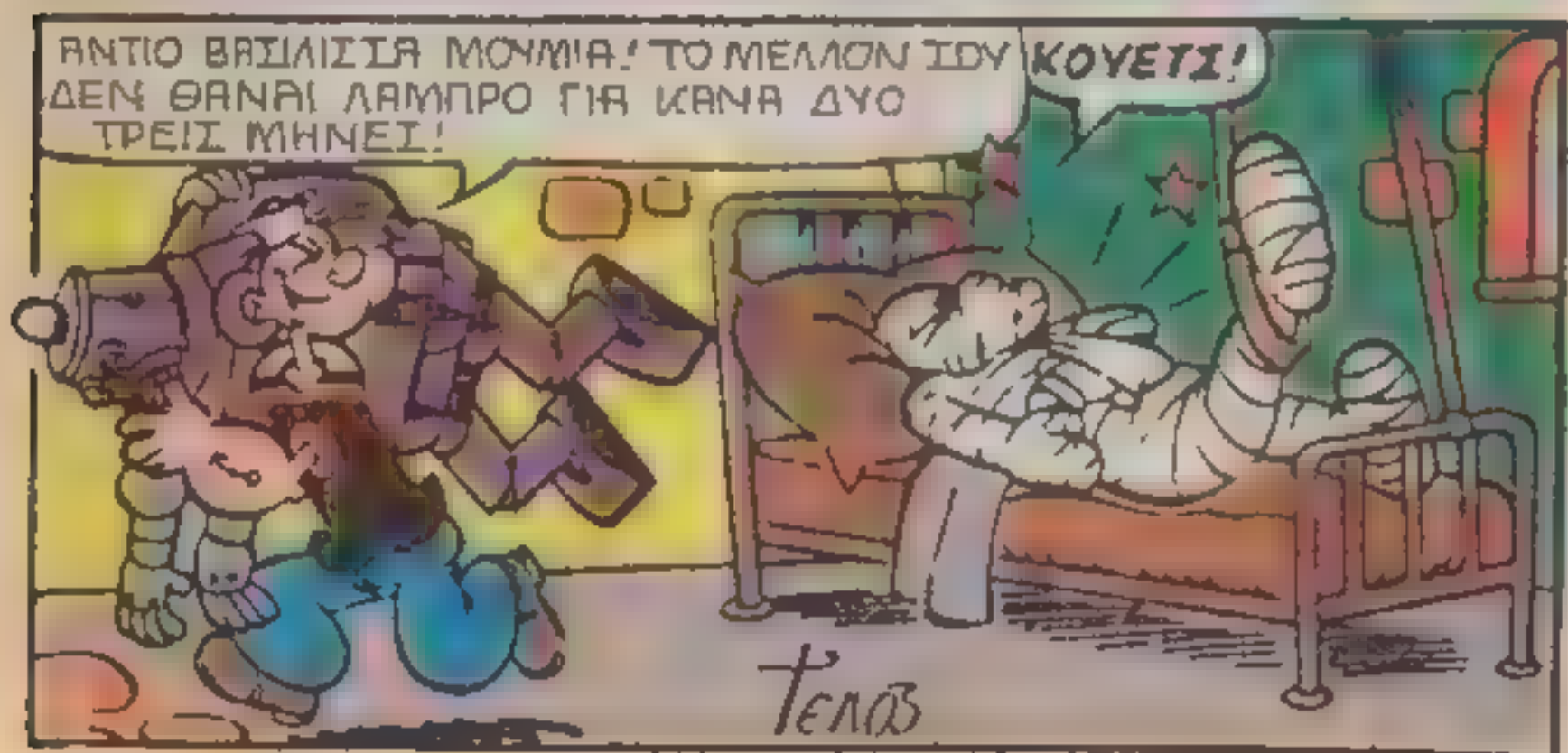
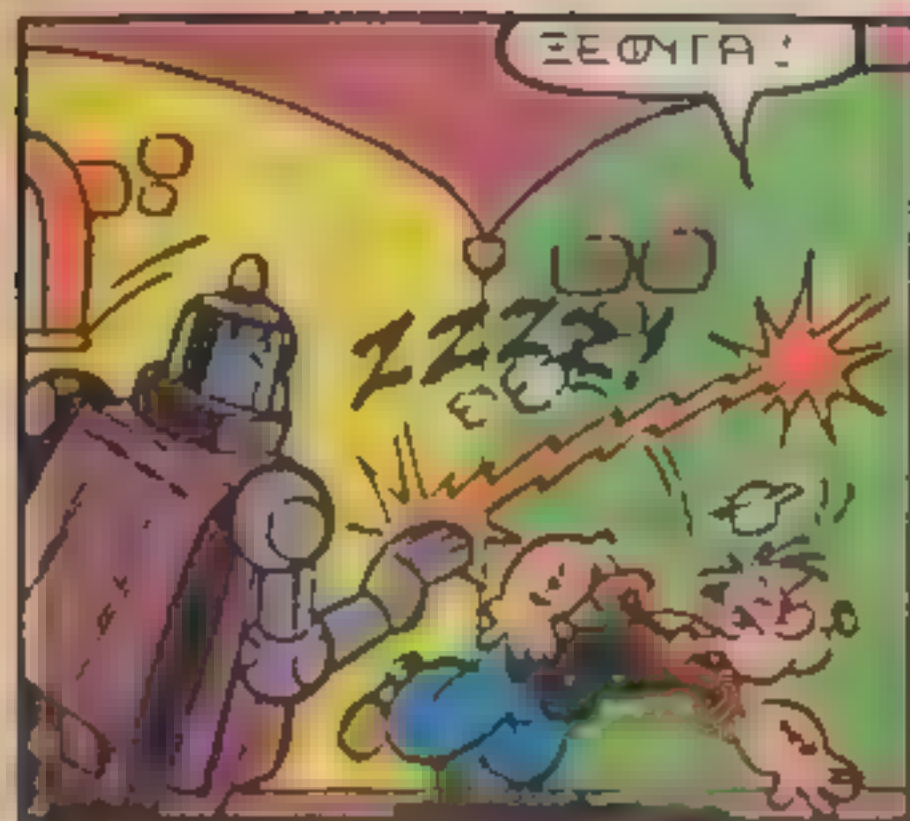

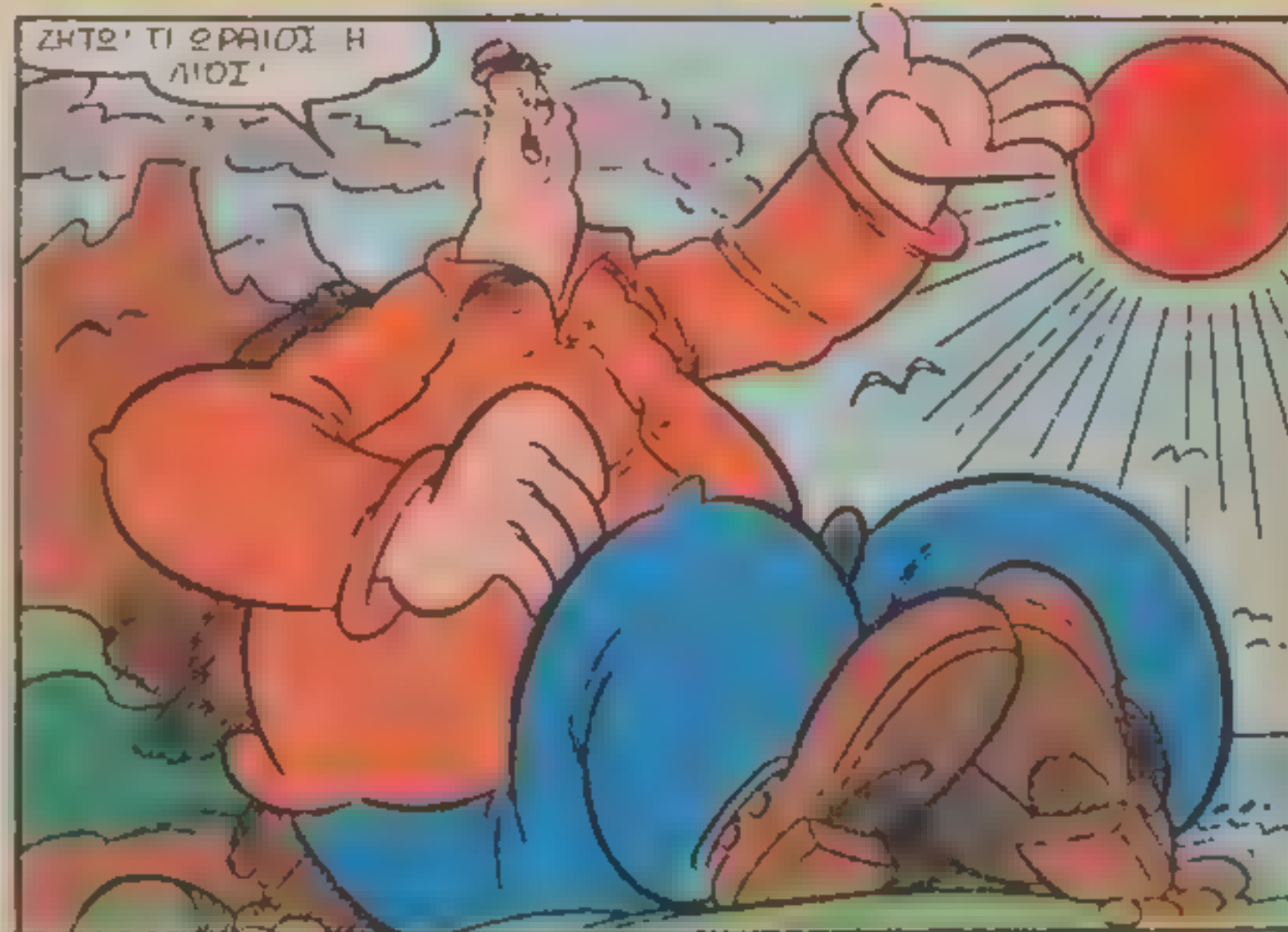

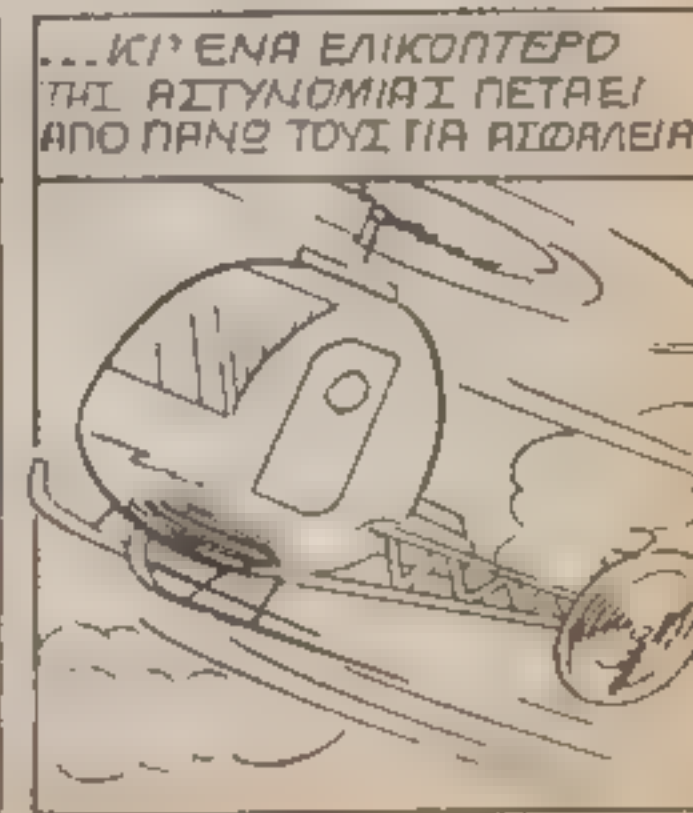

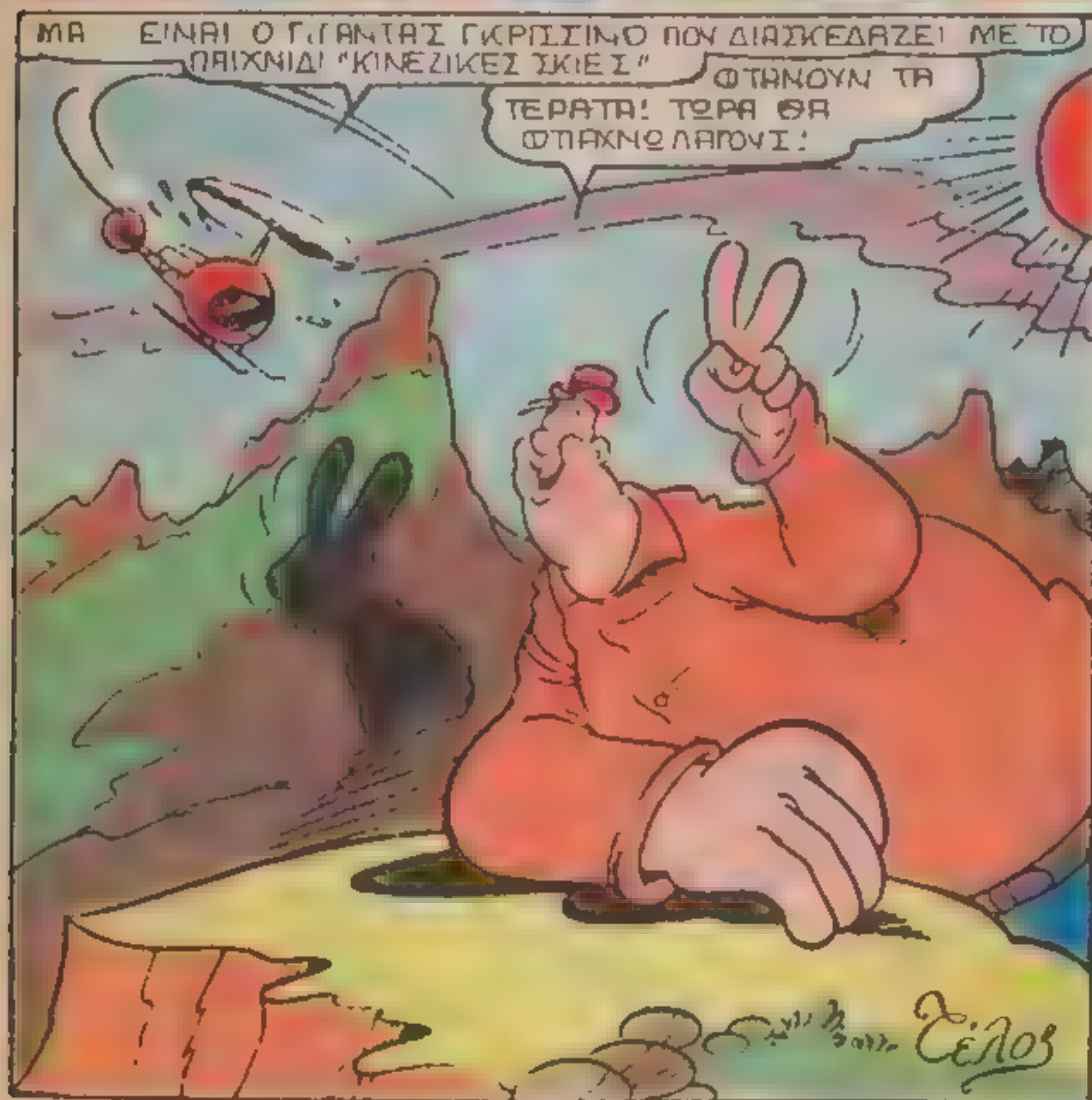
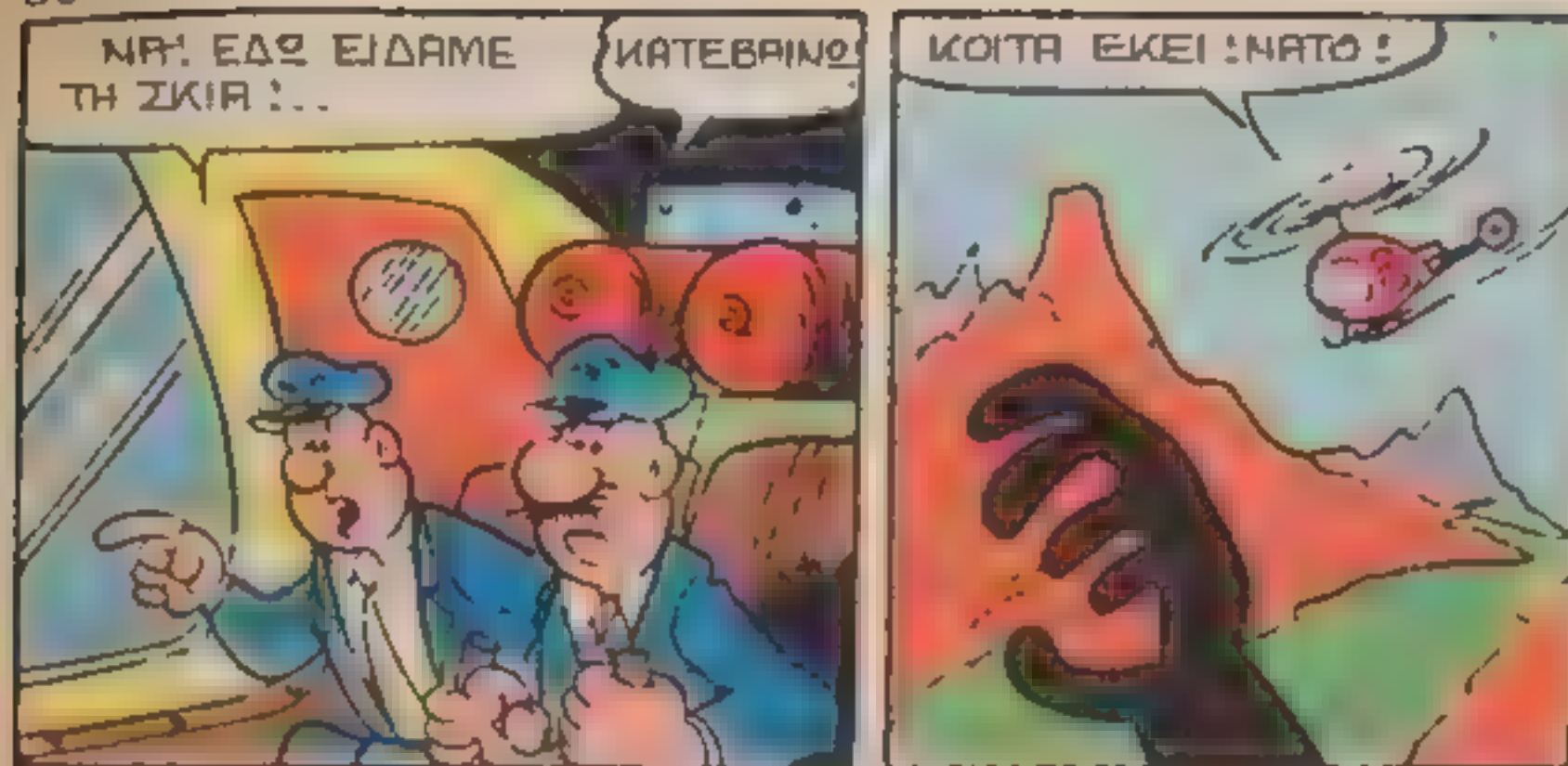
Η ΣΚΙΑ

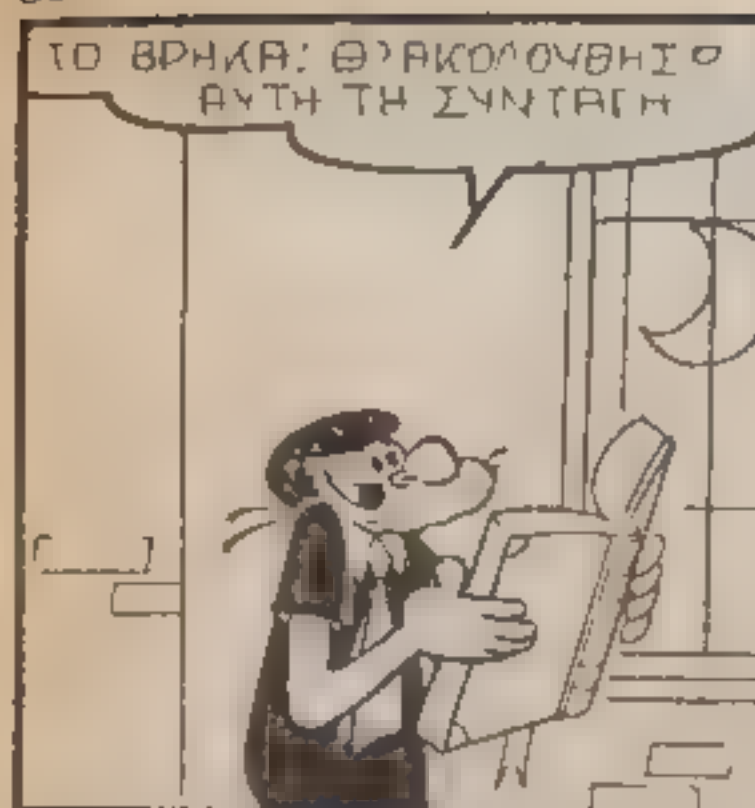

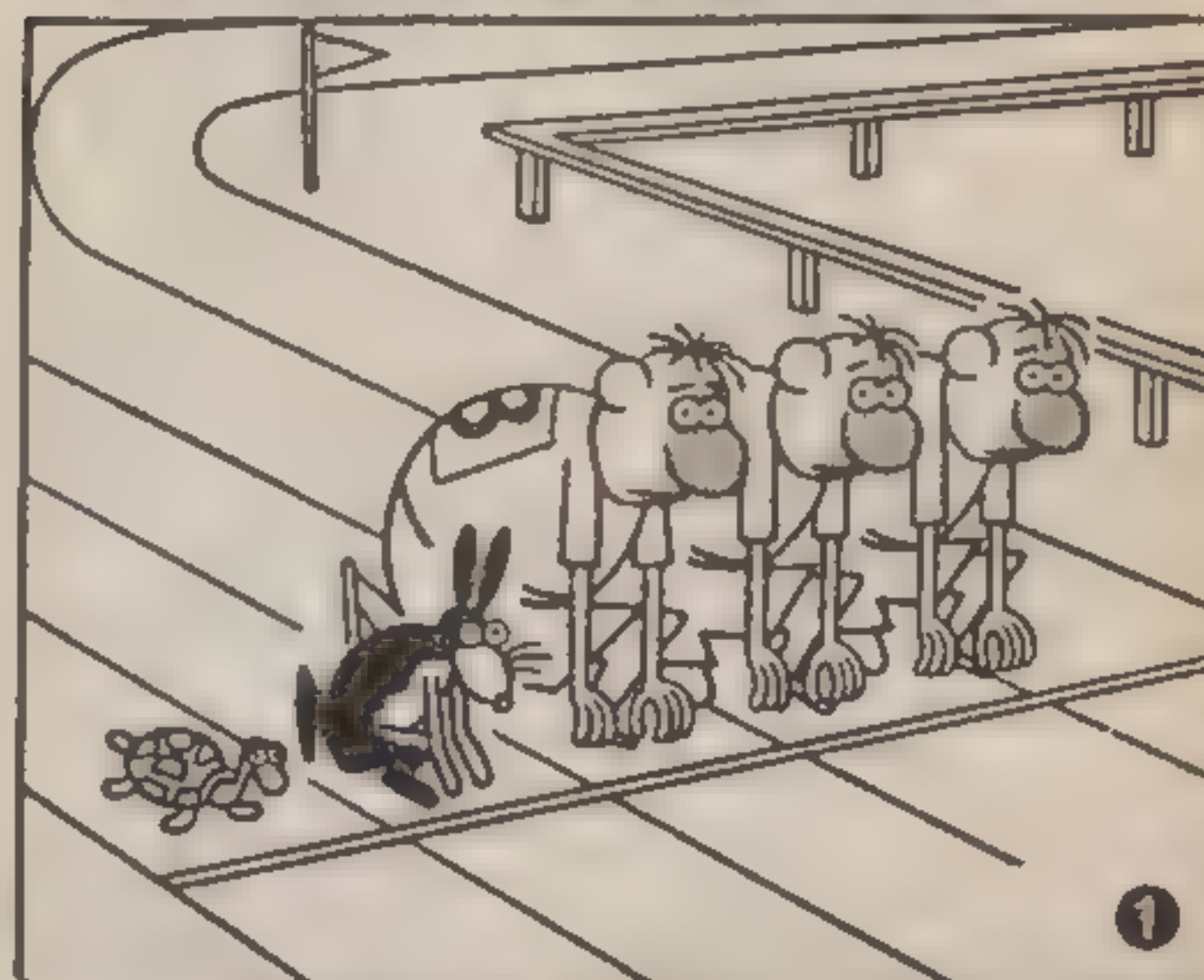
ΜΙΑ ΦΩΑΤΣΑ ΓΙΑ ΧΑΣΤΟΥΚΙΑ

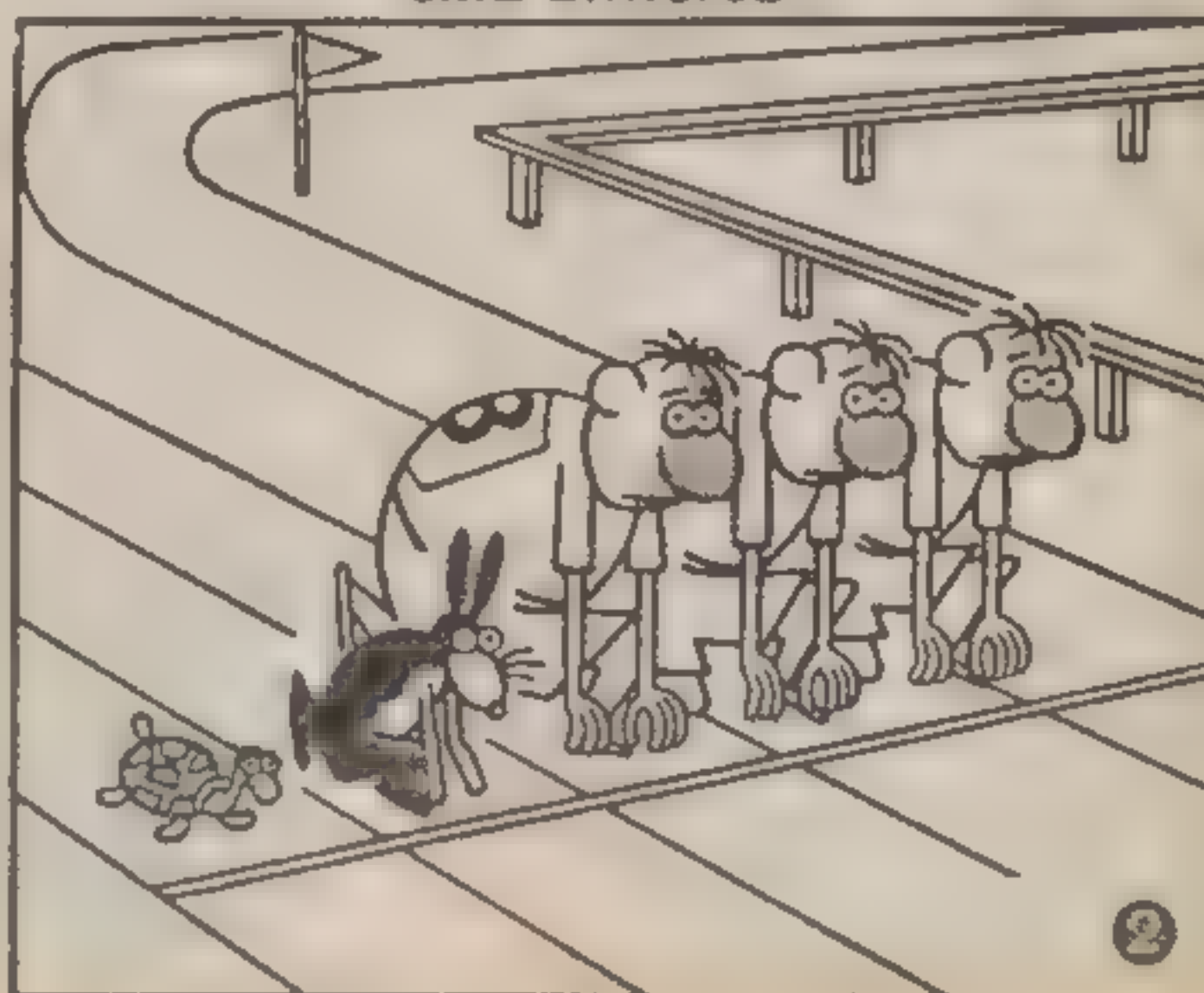

ΣΠΑΖΟΚΕΦΑΛΙΕΣ

ΟΚΤΩ ΔΙΑΦΟΡΕΣ

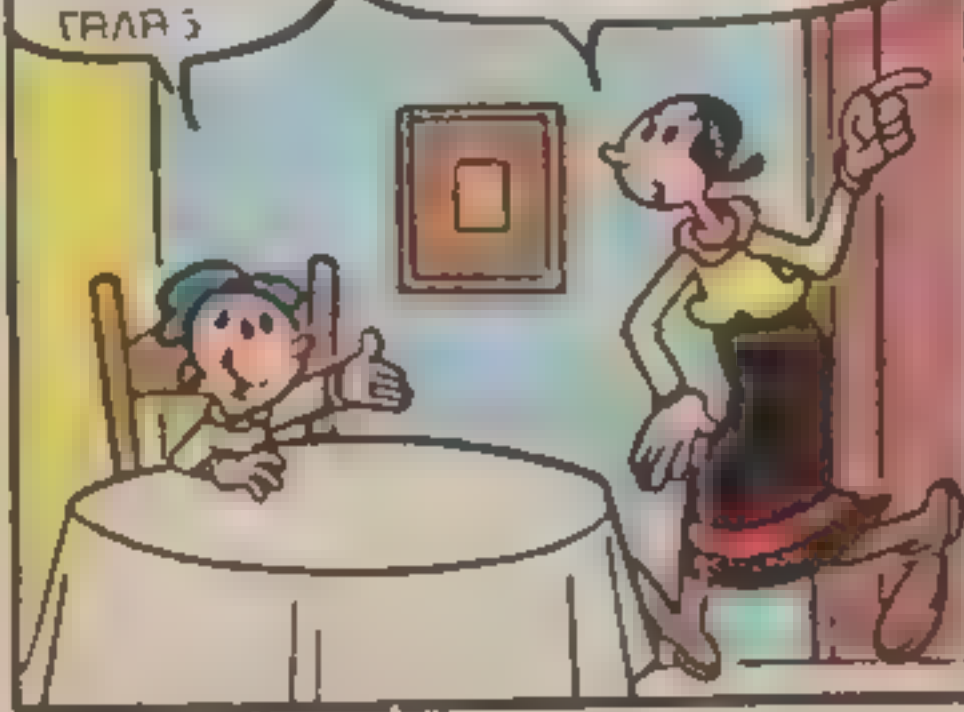

ΠΕΡΙΕΡΙΟ! ΤΕΤΟΙΑ ΟΡΑ
ΘΑΠΡΕΠΕ ΝΑΧΕ ΠΕΡΑΖΕΙ Ο
ΓΑΛΑΤΑΖ!

ΛΟΙΠΟΝ, ΠΟΥ
ΕΙΝΑΙ ΤΟ
ΓΑΛΑ?

ΠΡΕΛΕΙ ΝΑ ΠΕΡΙΜΕ-
ΝΟΜΕ ΤΟ ΓΑΛΑΤΑ!

ΟΥΑΧ! ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ
ΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΩ' ΘΕΛΩ
ΓΑΛΑ!..

ΟΥΛΗ!

ΕΜΠΡΟΣ, ΓΑΛΑΚΤΟΠΟΛΕΙΟ;
ΓΙΑΤΙ ΑΡΤΗΣΕ ΝΑΘΕΙ Ο
ΓΑΛΑΤΑΖ?

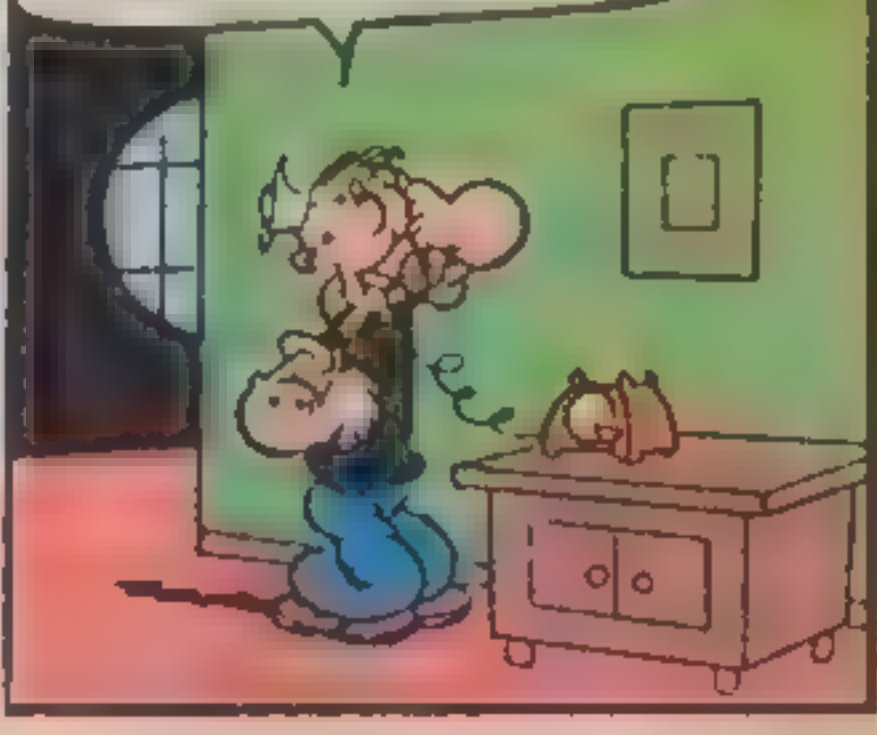

ΕΜΠΡΟΣ ΕΣΥ ΕΙΣΑΙ
ΠΟΛΥΣ ΟΡΕΒΥΘΟΥ-
ΛΗΣ ΘΕΛΕΙ ΓΑ-
ΛΑ!

ΟΥΛΗ!

ΚΑΙ ΤΟ ΖΗΤΑΖ ΑΠΟ ΜΕΝΑΣ
ΠΙ ΕΙΜΑΙΣ ΚΑΤΣΙΚΑΣ

ΤΟ ΞΕΡΩ ΟΤΙ ΔΕΝ
ΕΙΣΑΙ ΣΕ ΠΗΡΑ Ο-
ΜΟΙ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ
ΠΕΡΑΙΣ Ο ΓΑΛΑ
ΤΑΖ!

ΚΑΙ ΓΕ ΤΙ
ΘΕΙΣ ΝΑ ΚΑ-
ΝΩ?

ΝΑ ΠΑΣ Ν' ΑΙΔΩΡΑΙΕΙ ΕΝΑ
ΜΠΟΥΚΑΛΙ ΓΑΛΑ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟ ΩΕ-
ΡΕΙΣ ΣΤΟ ΡΕΒΥΘΟΥΛΗ'

ΔΕΝ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ
ΛΙΓΟΣ

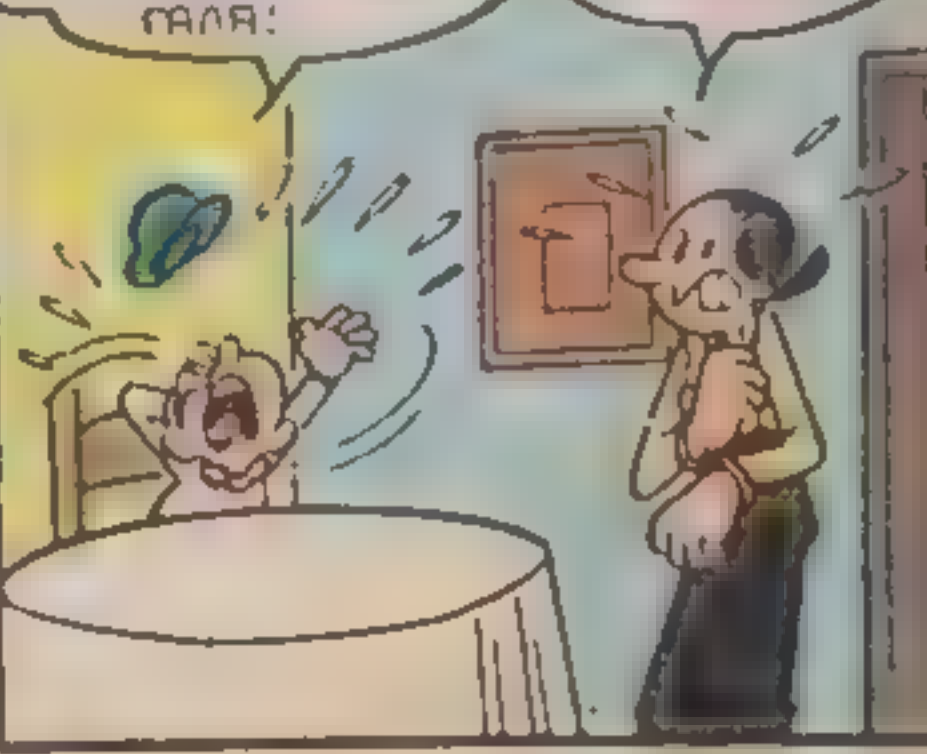

ΕΧΕΙ ΦΥΓΕΙ ΑΠΟ ΠΟΛΥ
ΟΡΑ! ΟΠΟΥ ΝΑΝΑΙ
ΘΑΡΘΕΙ!

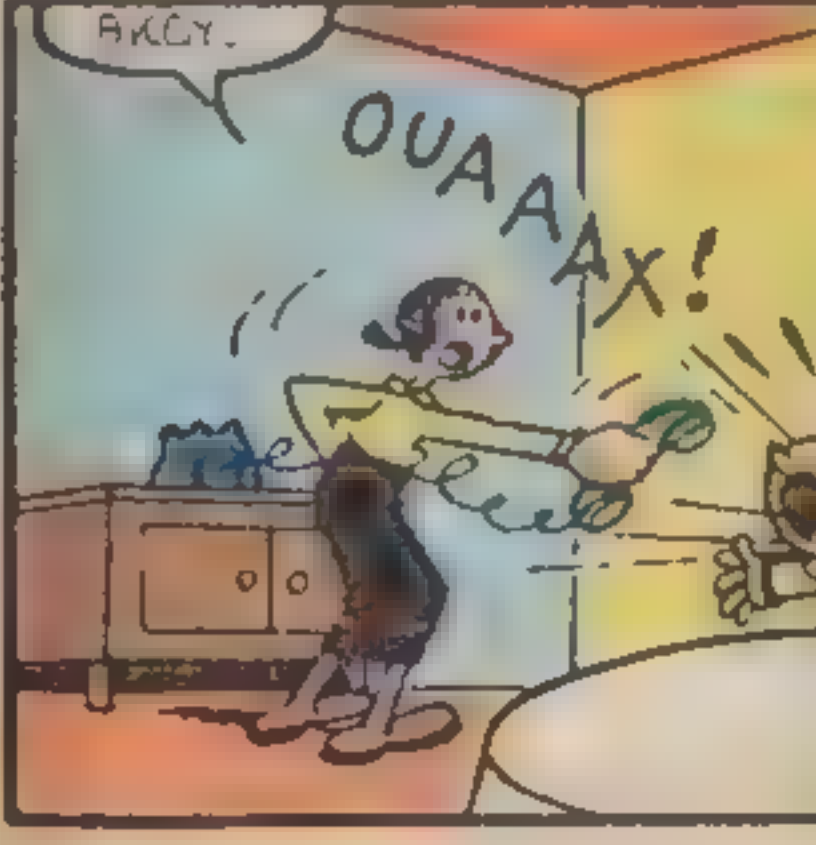
ΟΥΑΑΧ! ΘΕΛΩ
ΓΑΛΑ!

ΓΚΡΟΥΝΤ!

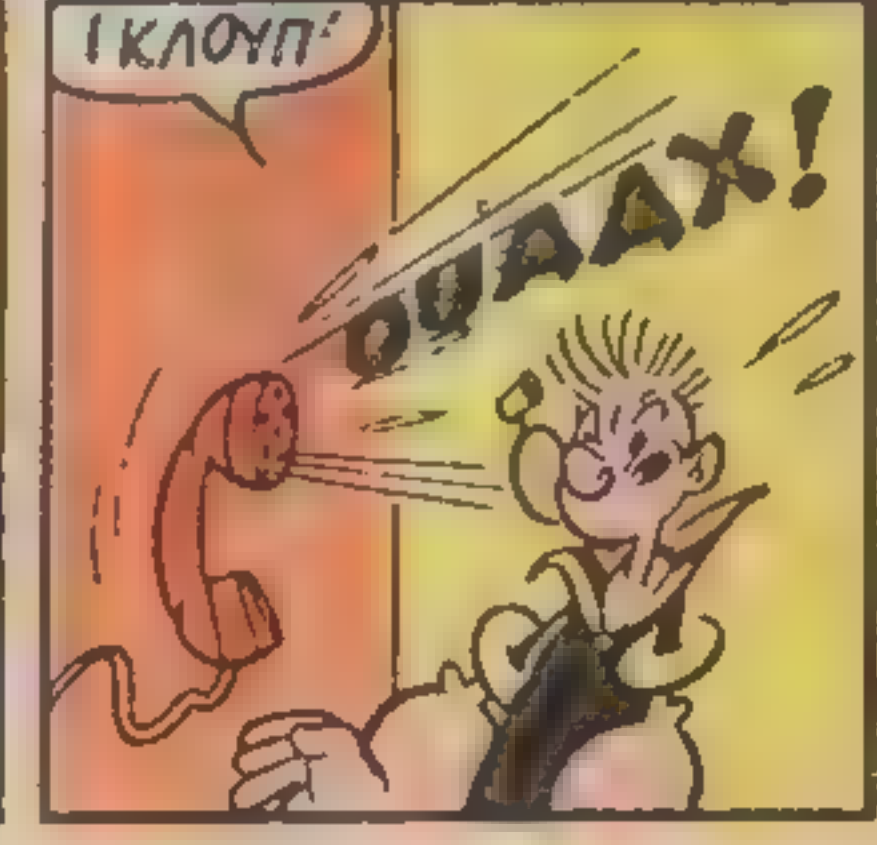
ΑΚΚΥ.

ΟΥΑΑΑΧ!

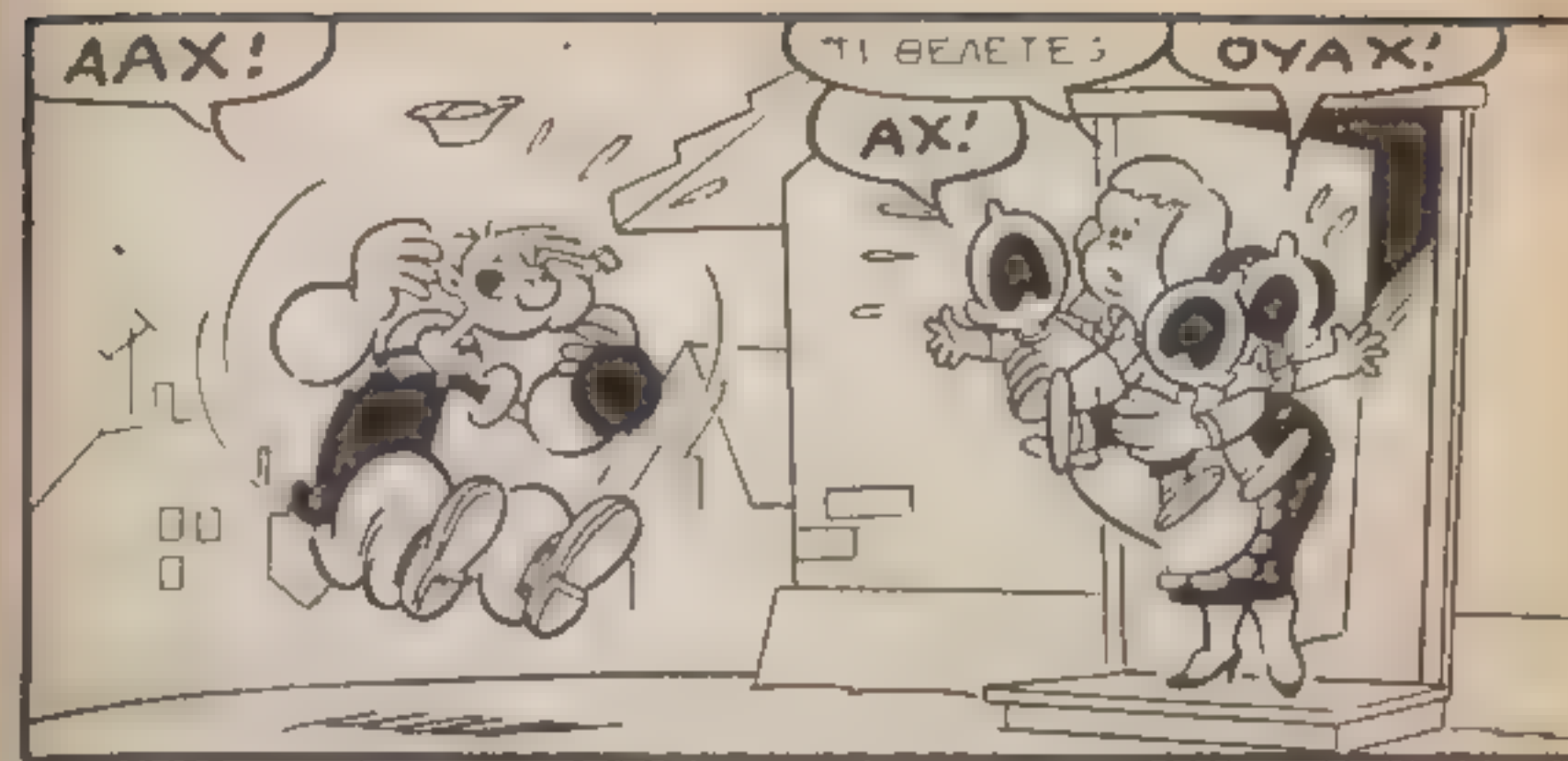
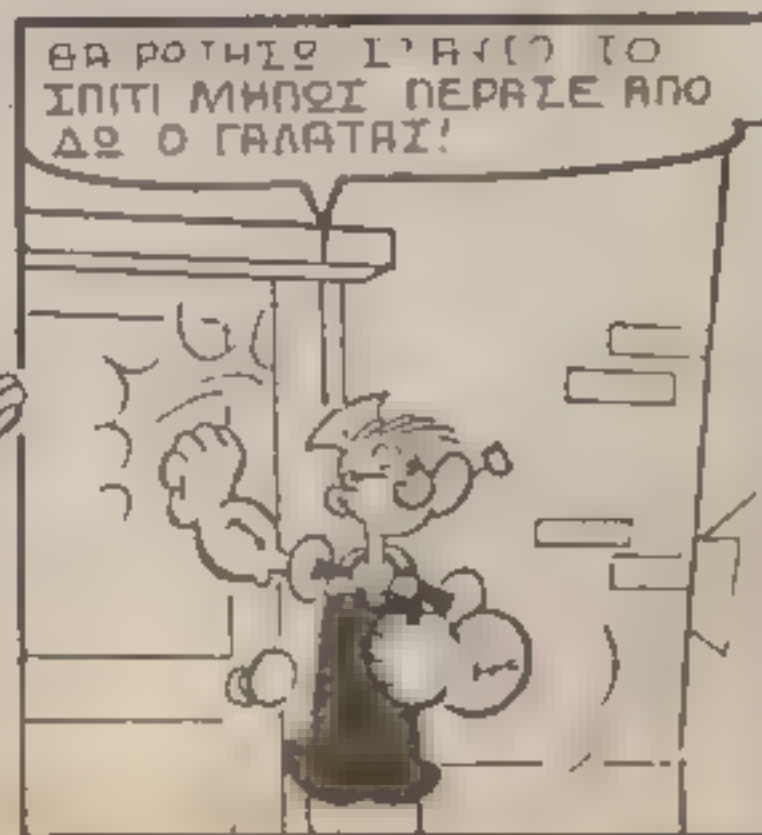

Ι ΚΛΟΥΠ!

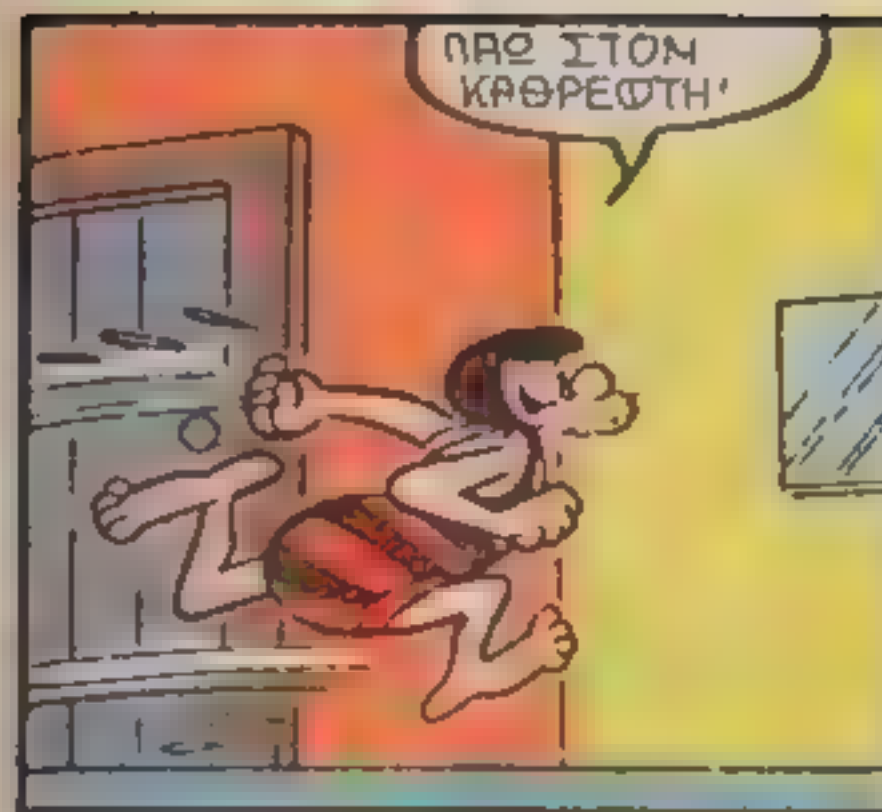
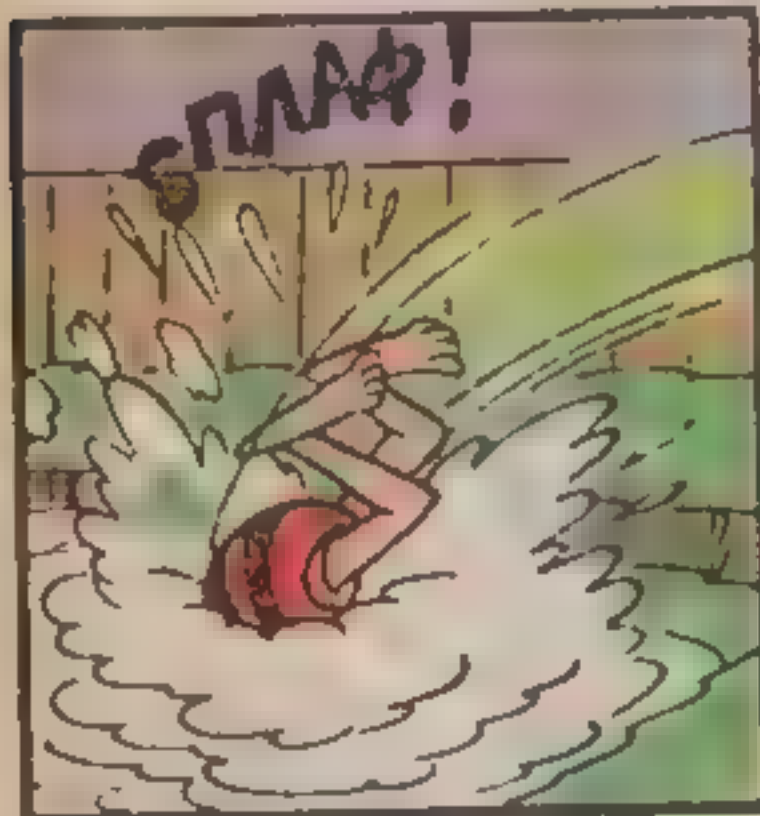
ΟΥΑΑΑΧ!

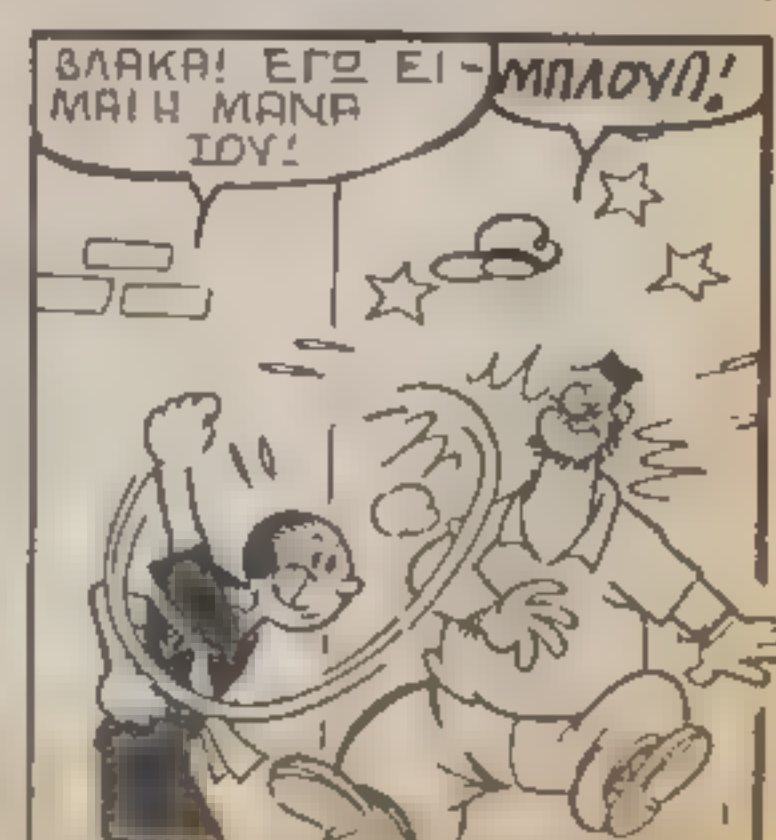
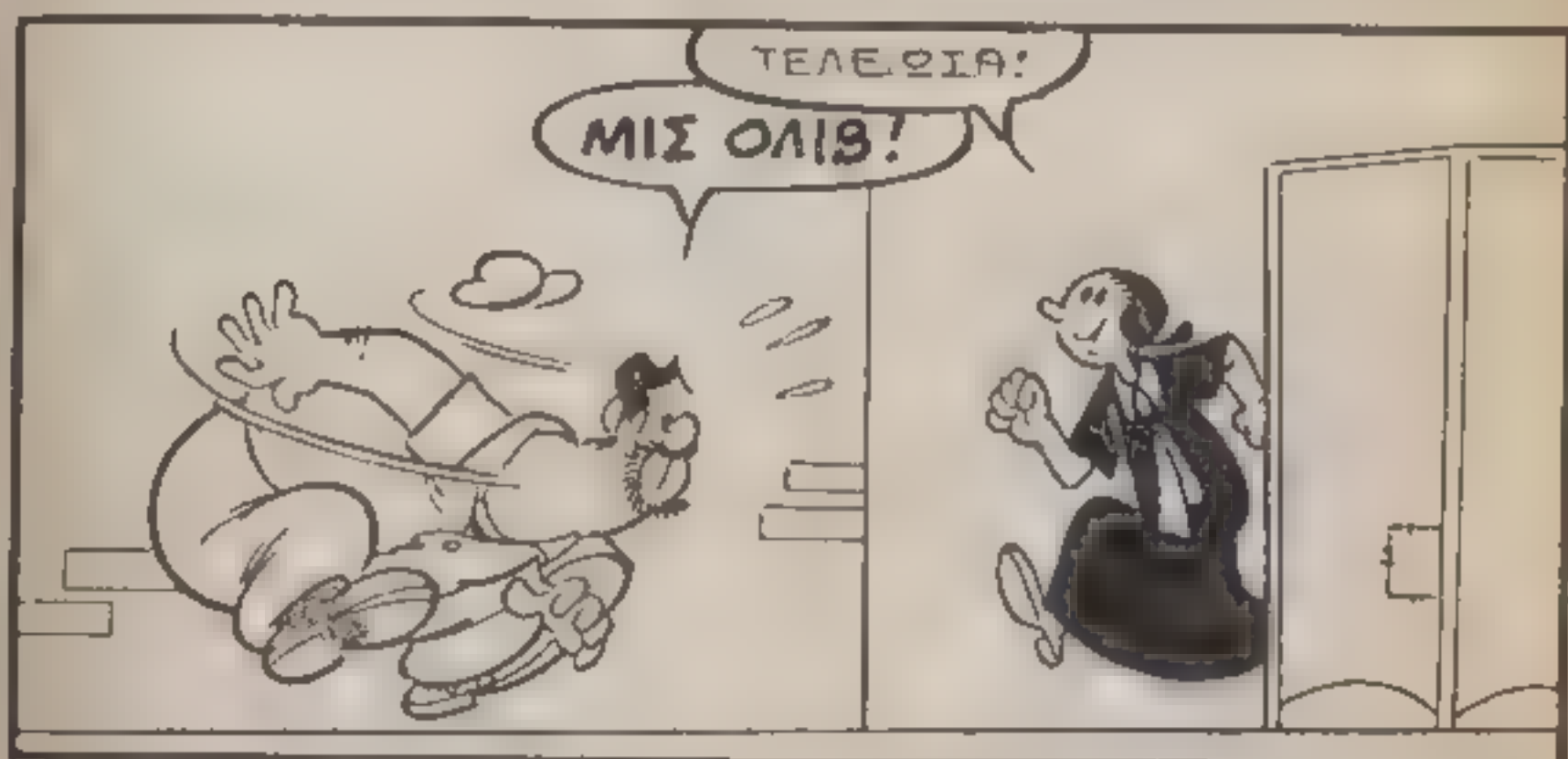
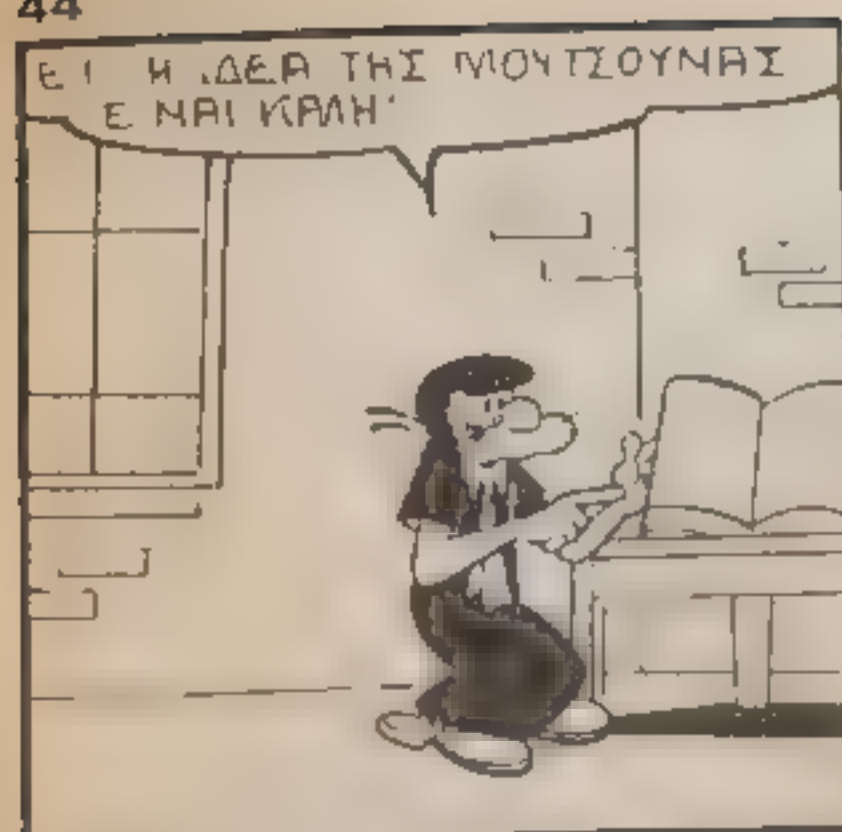

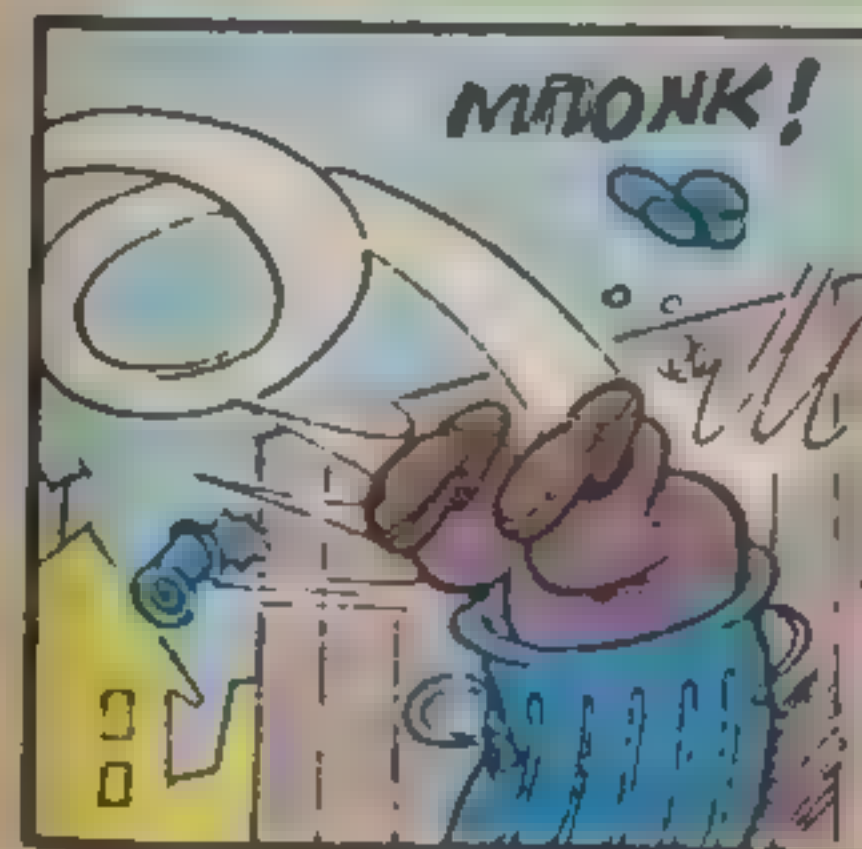
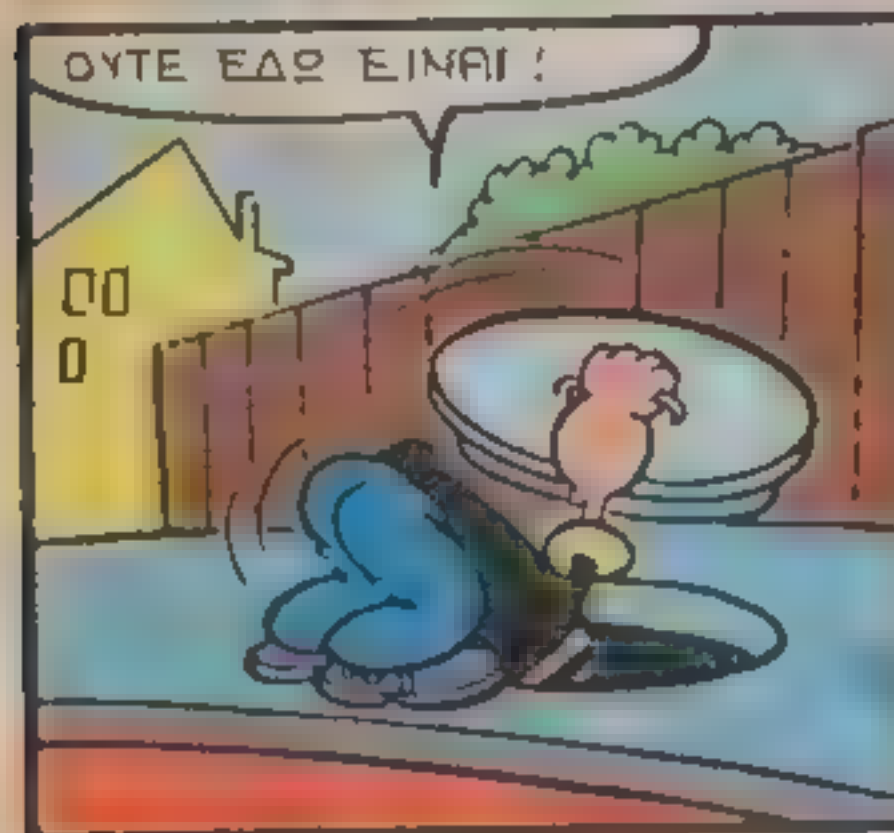

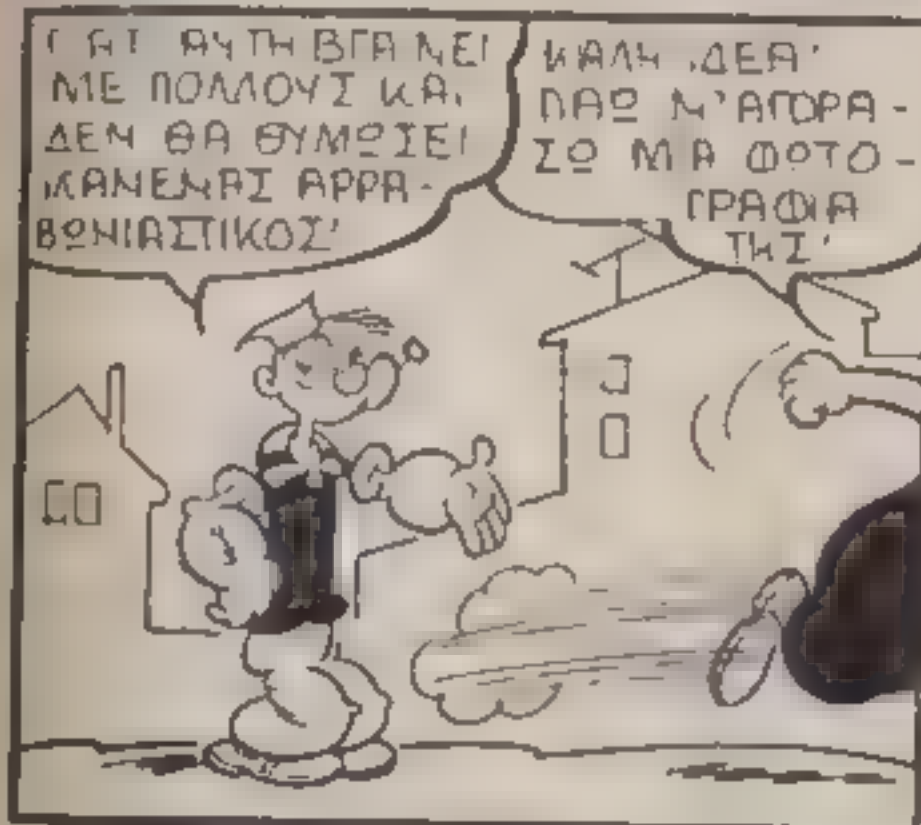

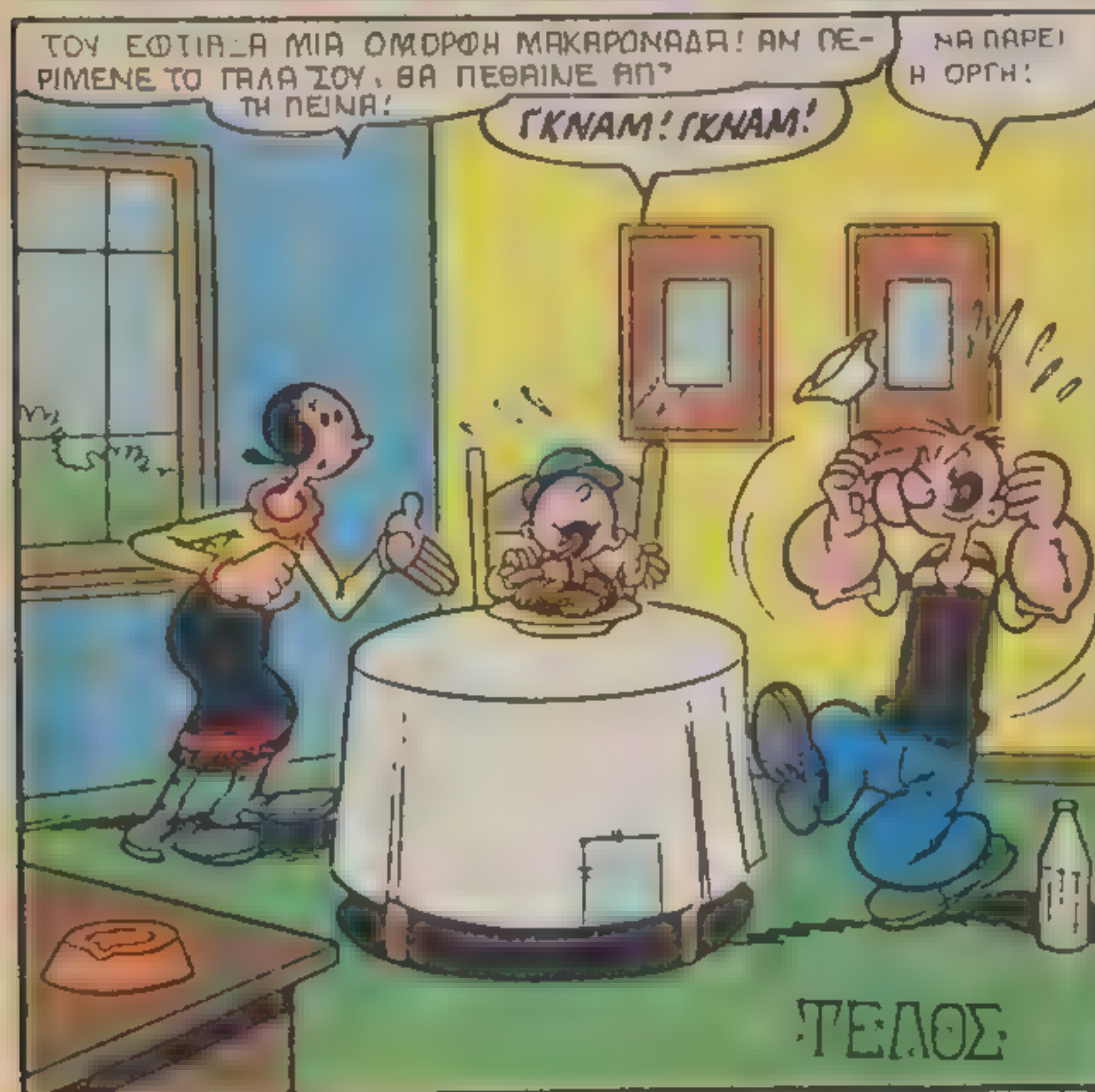
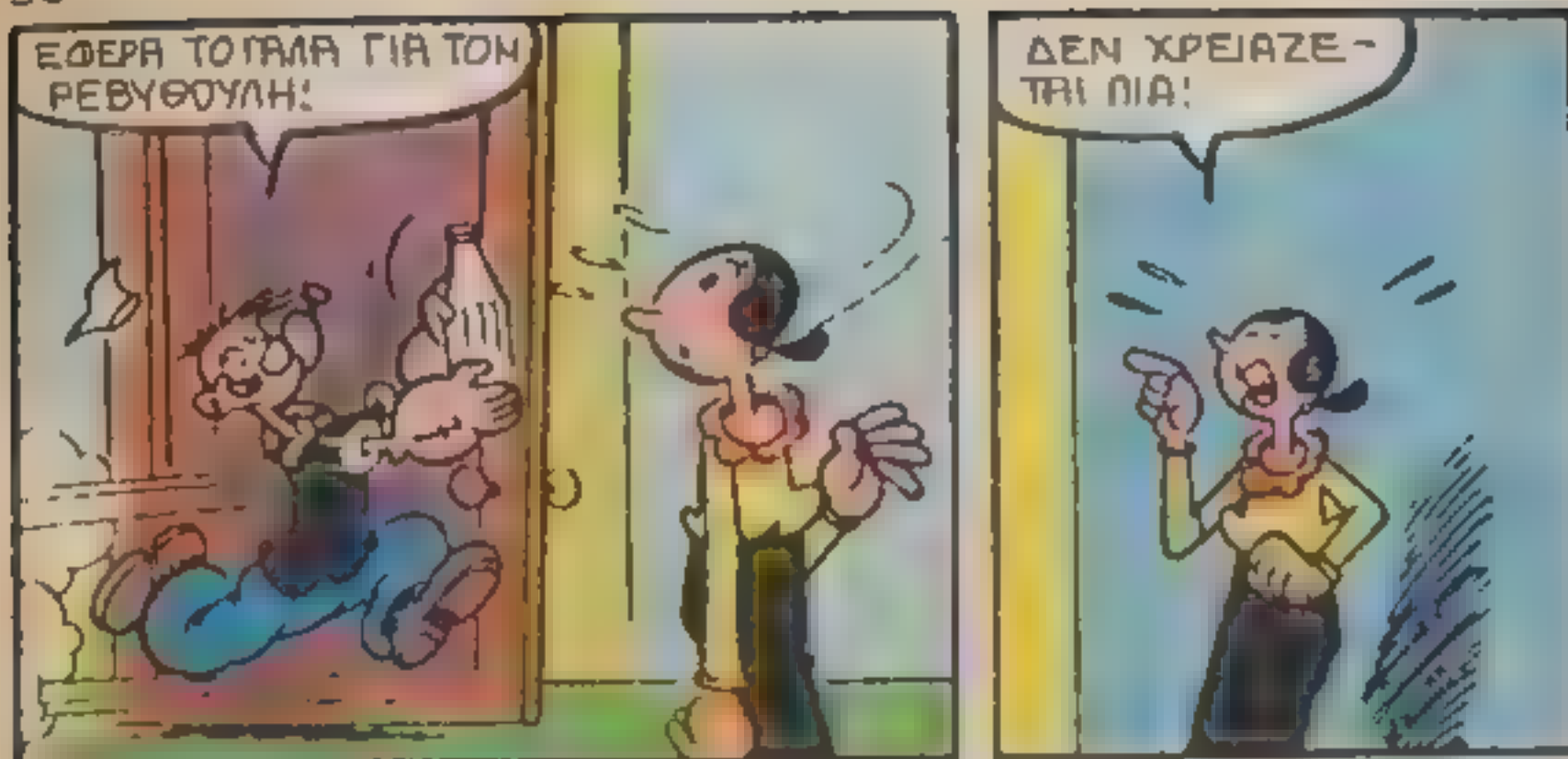

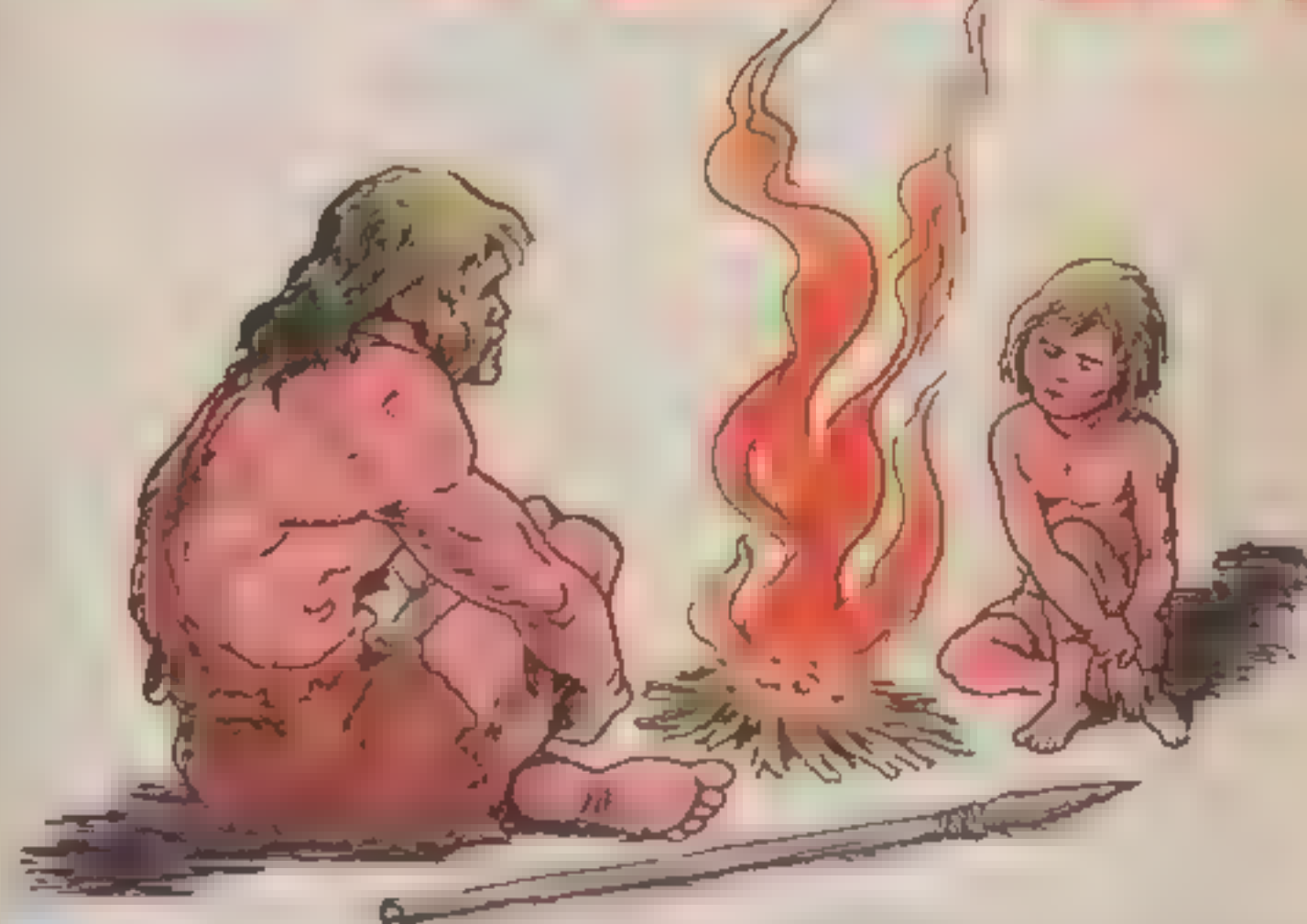

Η ΦΩΤΙΑ

ΜΙΑ ΦΟΡΑ κι ένα καρό, λιγυστάι άνθρωποι υπήρχαν πάνω στη γή, κι αυτοί λέσα σι σπηλιές.

Φωτιά δεν είχαν γαί κρύωναν. Γιατί τή φωτιά, τήν είχε, λέει, μόνο ένας άντρας με το παιδί του, σέ μιὰ σπηλιά. Λογάριαζε νά τή δώσε, κάποτε και στους άλλους ανθρώπους, αλλά δεν μπορούσε εξ αίτιας της άσπρης άρκούδας.

Αυτήν της άσπρης άρκούδας, της άρεσε το κρύο, το χιόνι, τὰ χαλάζια κι οί πάγοι, και με κανέναν τρόπο δεν ήθελε τή φωτιά.

Αυτός ο άνθρωπος που είπαμε, πήρε τή φωτιά από έναν κεραυνό που έπεσε κοντά στη σπηλιά του κι' άναψε τούς άσφαλαχτούς και τις άφάνες, είδε πώς ήταν ωραία ή φωτιά.

Τήν πήρε με προφύλαξη και τήν έβαλε σέ μιὰ γωνιά της σπηλιάς του. Και για νά

μὴ σῶσει, μέρα καὶ νύχτα, αὐτὸς καὶ τὸ παιδί του, τῆς ἔρχαν διαρκῶς ξερά ξύλα γιὰ νὰ κρατάει...

Ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα, μόλις λαμπάδιασε ἡ φωτιά μέσα στὴ σπηλιά, ἦρθε ἡ ἀσπρη ἀρκούδα. Καθὼς πλησίασε κοντὰ τῆς καὶ ζεστάθηκε πολὺ, ἀσυνήθιστη καθὼς ἦταν ἀπὸ τὴ ζέστη, αἰσθάνθηκε πολὺ ἀσχημα. Ἀγανάκτησε καὶ εἶπε στὸν ἄνθρωπο, ποὺ μέχρι τότε, τὸν εἶχε φίλο:

— Ἄν θέλεις νὰ εἶμαστε φίλοι, ἀφῆσέ με νὰ σῶσω τὴ φωτιά.

— Ὅχι, δὲν σ' ἀφίνω, εἶπε ὁ ἄνθρωπος. Ἐσύ, ἔχεις τὴ γούνα σου καὶ ζεσταίνεται. Ἐγὼ κ: οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι, δὲν ἔχουμε. Θὰ μᾶς ζεσταίνει ἡ φωτιά.

— Λογαριάζεις, δηλαδή, φώναξε ἡ ἀσπρη ἀρκούδα, νὰ δώσεις τὴ φωτιά καὶ στοὺς ἄλλους ἀνθρώπους; Νὰ γιομίσει, δηλαδή, ὁ τόπος φωτιές, νὰ μὴ μπορῶ πουθενὰ νὰ σταθῶ;

— Ναί, λέει ὁ ἄνθρωπος. Γιατί ἡ φωτιά, ἐκτός ποὺ ζεσταίνει, πῆγνει ὥραια τὸ κρέας καὶ τὸ κάνει πιὸ νόστιμο. Καὶ φωτίζει τὴ νύχτα, διώχνοντας τὸ σκοτάδι.

— Ποῦ ἀκούστηκε, φωνάζει ἡ ἀρκούδα, νὰ γίνεται

ψητὸ τὸ κρέας; Καὶ πῶς θὰ κυνηγᾷ ἐγὼ, ὅταν ἡ φωτιά διώξει τὸ σκοτάδι; Ἀμέσως θὰ τὴ σῶσω, τὴν καταραμένη τὴ φωτιά...

Κι ὁρμάει ἡ ἀρκούδα νὰ τὴν ποδοπατήσει, νὰ κυλίσει ἀπάνω τῆς, νὰ τὴ σῶσει.

Ὁ ἄνθρωπος ὁμως, ἀρπάξε ἀμέσως τὸ κοντάρι του. Τὸ ἴδιο καὶ ὁ γιός του. Καὶ φώναξαν στὴν ἀρκούδα:

— Μὴν κάνεις θῆμα, γιατί θὰ σὲ σκοτώσουμε! Φύγε ἀμέσως ἀπὸ τὴ σπηλιά μας. Γρύλλισε ἀπαίσια ἡ ἀρκούδα καὶ φώναξε:

— Φεύγω! Ἀλλὰ θὰ παραφυλάω ἐξω ἀπὸ τὴ σπηλιά. Ἀλλοίμονό σας, ἂν θγάλετε ἐξω τὴ φωτιά! Θὰ σᾶς κατασπαράξω. Γιατί, σέβομαι τὴ φιλία μας. Γι' αὐτό, σᾶς ἀφίνω τὴ φωτιά, μόνο γιὰ σᾶς. Μὴν προσπαθεῖτε νὰ τὴν δώσετε σὲ ἄλλους. Καὶ τὸ νοῦ σας: Ἄν κοιμηθεῖτε, θὰ μπῶ μέσα στὴ σπηλιά καὶ θὰ σῶσω... τὴν φωτιά...

Αὐτὰ εἶπε ἡ ἀσπρη ἀρκούδα καὶ ἔφυγε.

Πῆγε καὶ κρύφτηκε μέσα στοὺς θάμνους, ἐξω ἀπὸ τὴ σπηλιά.

Συνενοήθηκε λοιπόν, ὁ ἄν-

τρας μὲ τὸ γιό του καὶ κανόνισαν, ὅσο ὁ ἕνας θὰ κυνηγᾷ, ὁ ἄλλος θὰ μένει στὴ σπηλιά. Κι ὅσο ὁ ἕνας θὰ κοιμᾶται ὁ ἄλλος θὰ μένει ξυπνητὸς καὶ ὅτι διαρκῶς θὰ ρίχνουν ξύλα στὴ φωτιά, γιὰ νὰ μὴ σῶσει.

Δὲν τολμοῦσαν ὁμως, νὰ θγάλουν ἐξω ἀπὸ τὴ σπηλιά τὴ φωτιά, γιατί παραφύλαγε ἡ ἀσπρη ἀρκούδα.

Μιὰ μέρα, ποὺ ὁ μεγάλος ἄνθρωπος τῆς σπηλιᾶς θῆκε, νύχτα, πρὶν ξημερώσει ἀκόμα, γιὰ κυνήγι, ξύπνησε τὸ γιό του καὶ τοῦ εἶπε:

— Γιέ, ἐγὼ πάω γιὰ κυνήγι. Σὺ, ξύπνα καὶ φύλαγε τὴ φωτιά.

— Καλὰ, πατέρα. Ξύπνησα καὶ θὰ τὴν φροντίσω τὴ φωτιά! εἶπε ὁ γιός.

Ὁ ὕπνος ὁμως, εἶναι γλυκὸς γιὰ τὰ παιδιά τὸ γλυκοχάρισμα. Καὶ μόλις ἔφυγε ὁ πατέρας του, τὸ παιδί ξανακοιμήθηκε.

Σύρθηκε τότε, σιγά-σιγά ἡ ἀσπρη ἀρκούδα ἀπὸ τὸν κρυφώνα τῆς. Εἶδε πῶς τὸ παιδί κοιμόταν βαριά. Πῆρε πάνω στὴ φωτιά, τὴν ποδοπάτησε ὥρα πολλή καὶ ὕστερα κυλίστηκε πάνω τῆς, μέγρι ποὺ ἡ φωτιά μαύρισε.

— Ὁραῖα!.. εἶπε μόνη τῆς. Τώρα πιά θὰ εἶμαι ἡσυχῇ...

— Τοῖου! Τοῖου! τραγοῦδῃσε ὁμως μιὰ γλυκιὰ φωνούλα. Ὅχι! Δὲν θὰ εἶσαι ἡσυχῇ, ὅσο ξέρω ἐγὼ τί γίνεται!

Ἦταν ἡ χαρούμενη καρδερίνα, ποὺ εἶχε τὴ φωλιά τῆς μέσα στὴ σπηλιά καὶ ἀγαποῦσε τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸ παιδί του.

Πέταξε, λοιπόν, γρήγορα, μόλις ἔφυγε ἡ ἀσπρη ἀρκούδα καὶ ἄρχισε νὰ φουσᾷ μετὰ φτερά τῆς τὴν φωτιά.

★

Καὶ νά! Ὑστερα ἀπὸ λίγο, μιὰ μικρὴ σπῖθα κοκκίνισε σὰν ρουμπίνι μέσα στὴ σπῖχτη.

Ἡ καρδερίνα τότε ἔριξε ἕνα ἀχυράκι, ὕστερα λίγα κλαδάκια πάνω στὴ σπῖθα. Φύσηξε.

Αὐτὰ λαμπάδιασαν. Ἐσπρωξε μὲ τὰ ποδαράκια τῆς καὶ ἄλλα ξερά κλαδάκια, φύσηξε καὶ ξαναφύσηξε.

Σιγά - σιγά, μεγάλωσε ἡ φωτιά.

Ἡ καρδερίνα ἔριχνε διαρκῶς κλαδάκια καὶ διαρκῶς φουσοῦσε.

Σιγά - σιγά ὁμως, μὲ τὸ νάναι κοντὰ στὴν φωτιά καὶ

νά τη συγκυρίζει ή καρδερίνα πήρε ένζ κόκκινο χρώμα, σάν κορδέλα στο λαιμό και στο στήθος μιά μεγάλη κοκκινάλα...

*

"Όταν ξύπνησε τó παιδί, είδε πώς ή φωτιά είχε γιγαντώσει. Είδε εκεί κοντά τήν καρδερίνα νά τραγουδάει χαρούμενη και κατάλαβε τί είχε γίνει.

Αιέσως είπε:

— Καρδερίνα μου, σ' εύχαριστώ!

"Έτσι, από τότε, όλες οι καρδερίνες, λέει, έχουν μιά κόκκινη κορδέλα στο λαιμό κι ένζ κόκκινο μεγάλο ση-

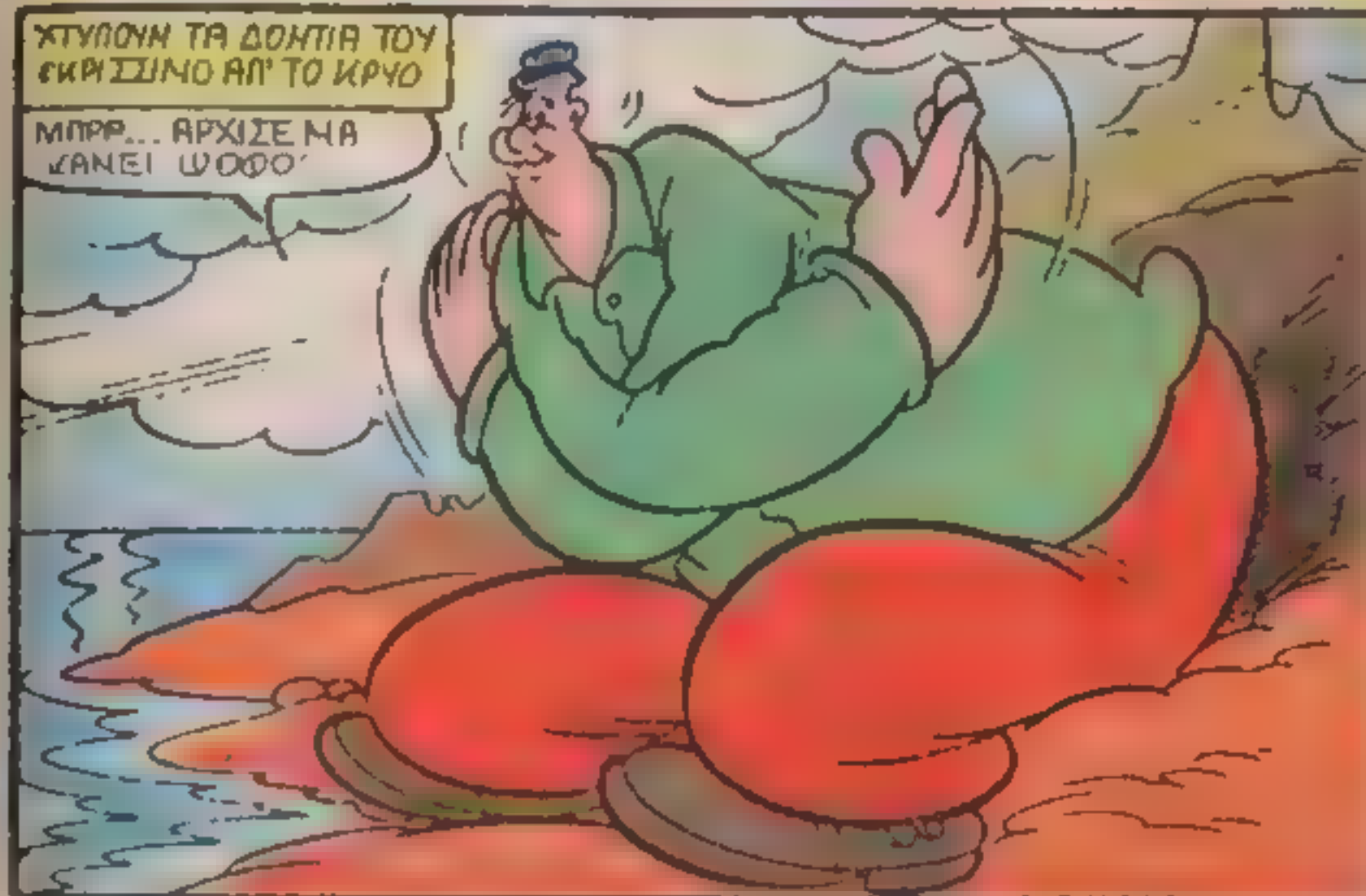
μάδι στο στήθος.

"Όσο γιά τήν άσπρη άρκούδα, μόλις είδε πάλι τή φωτιά νά ναι άναμμένη, νά ναι τó παιδί ξυπνητό και ó πατέρας του νά χει γυρίσει από τó κυνήγι, έσκασε από τó κακό της!...

"Έτσι, ó άνθρωπος βρήκε τήν εύκαιρία και έδωσε τή φωτιά σ' όλους τούς άλλους ανθρώπους. Και φωτιστήκανε οι σπηλιές! Και χάρηκαν, οι άνθρωποι. Και τραγούδησαν χαρούμενοι μαζί με τήν καρδερίνα και περάσανε καλύτερα!

ΤΟ ΒΟΥΝΟ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ

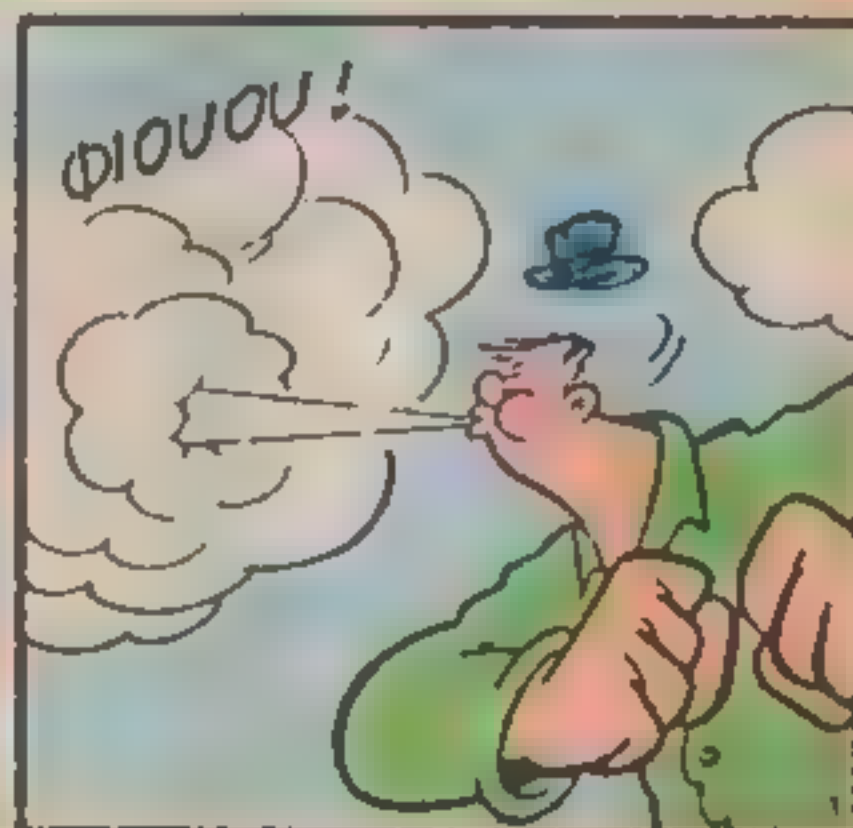
ΧΤΥΠΟΥΝ ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΤΟΥ
ΕΚΡΑΣΙΜΟ ΑΠ' ΤΟ ΚΡΥΟ
ΜΠΡΡ... ΑΡΧΙΣΕ ΝΑ
ΧΑΝΕΙ ΨΩΦΟ'

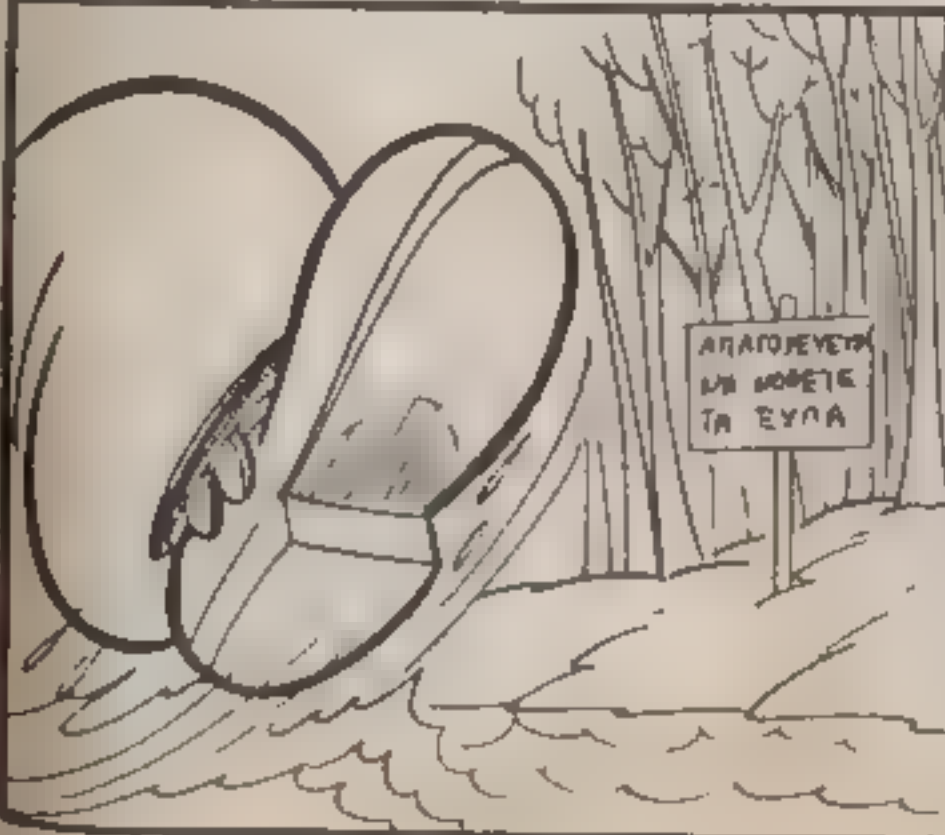
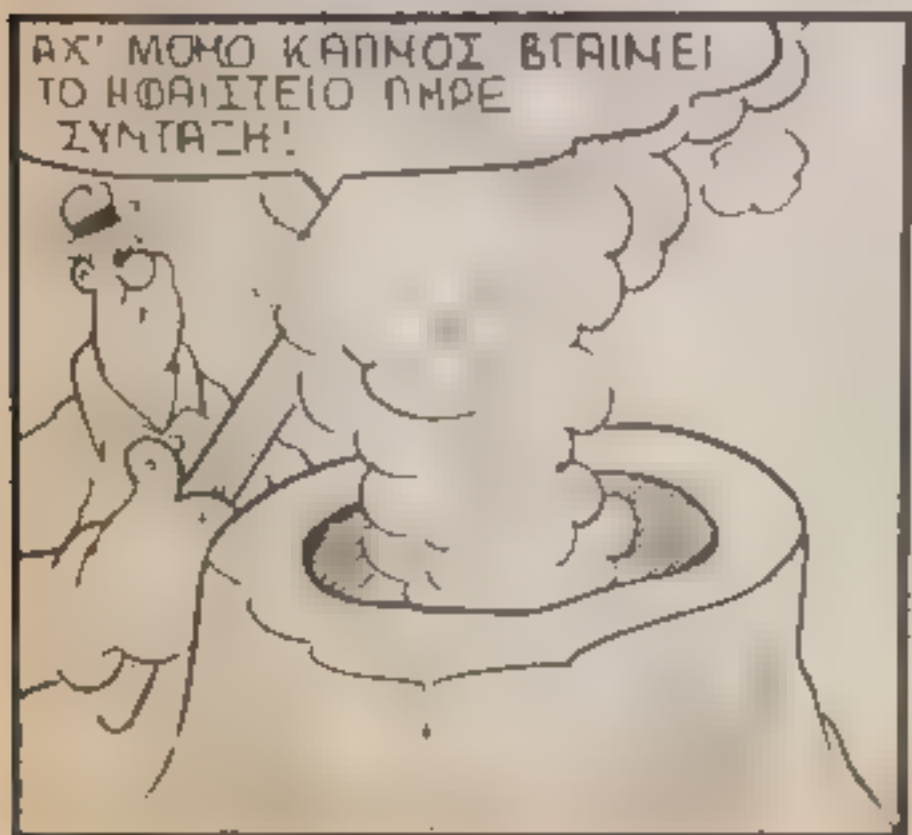
ΤΟ ΟΜΟΡΦΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΑΚΙ ΠΕ-
ΡΑΣΕ! ΟΙ ΑΚΤΙΝΕΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ
ΔΕΝ ΔΙΑΠΕΡΝΟΥΝ ΤΑ ΣΥΝ-
ΜΕΤΑ!

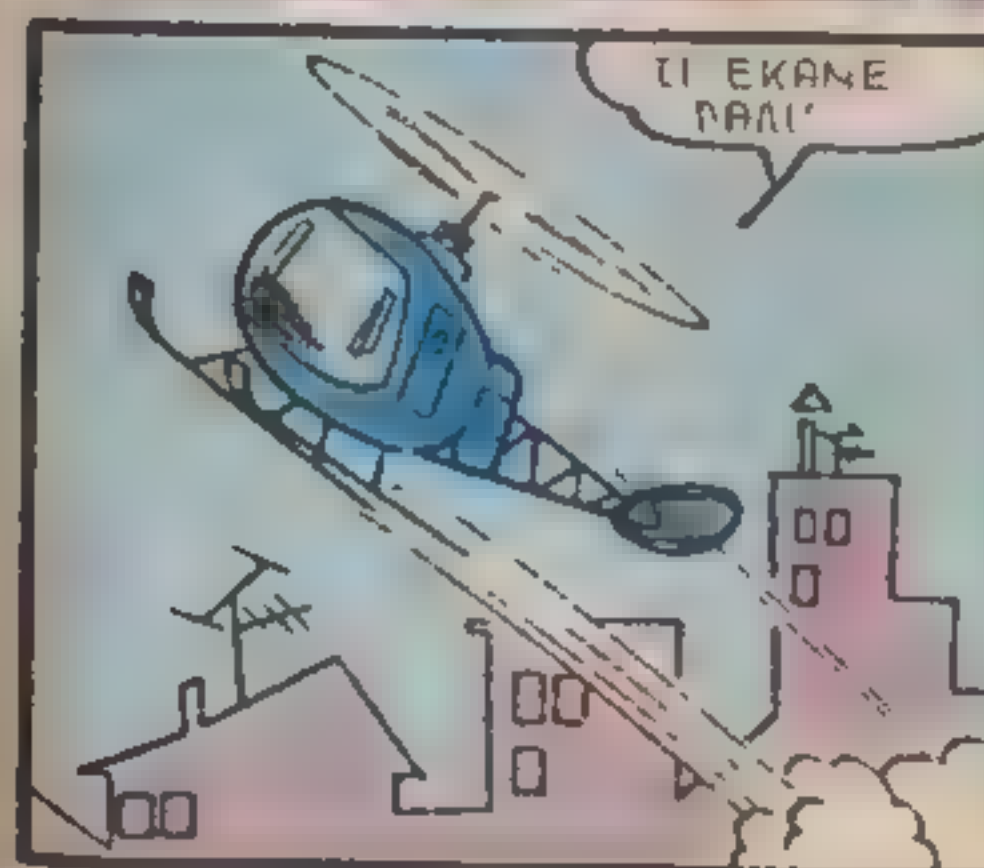
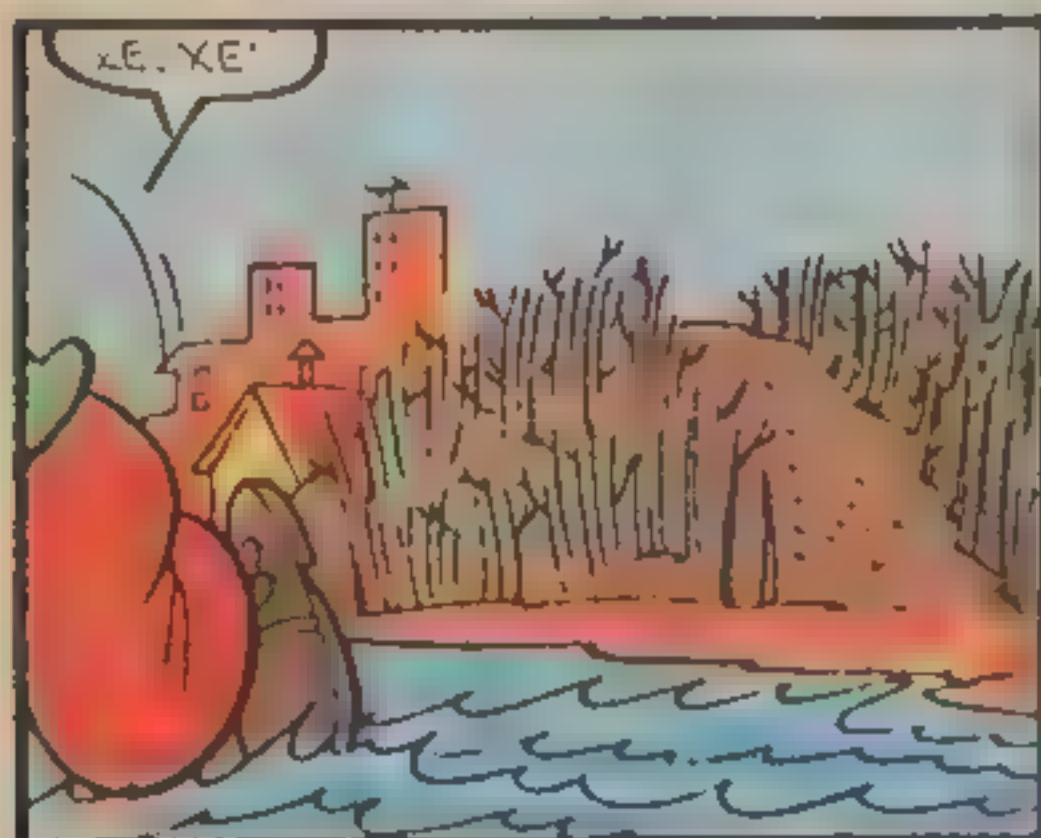
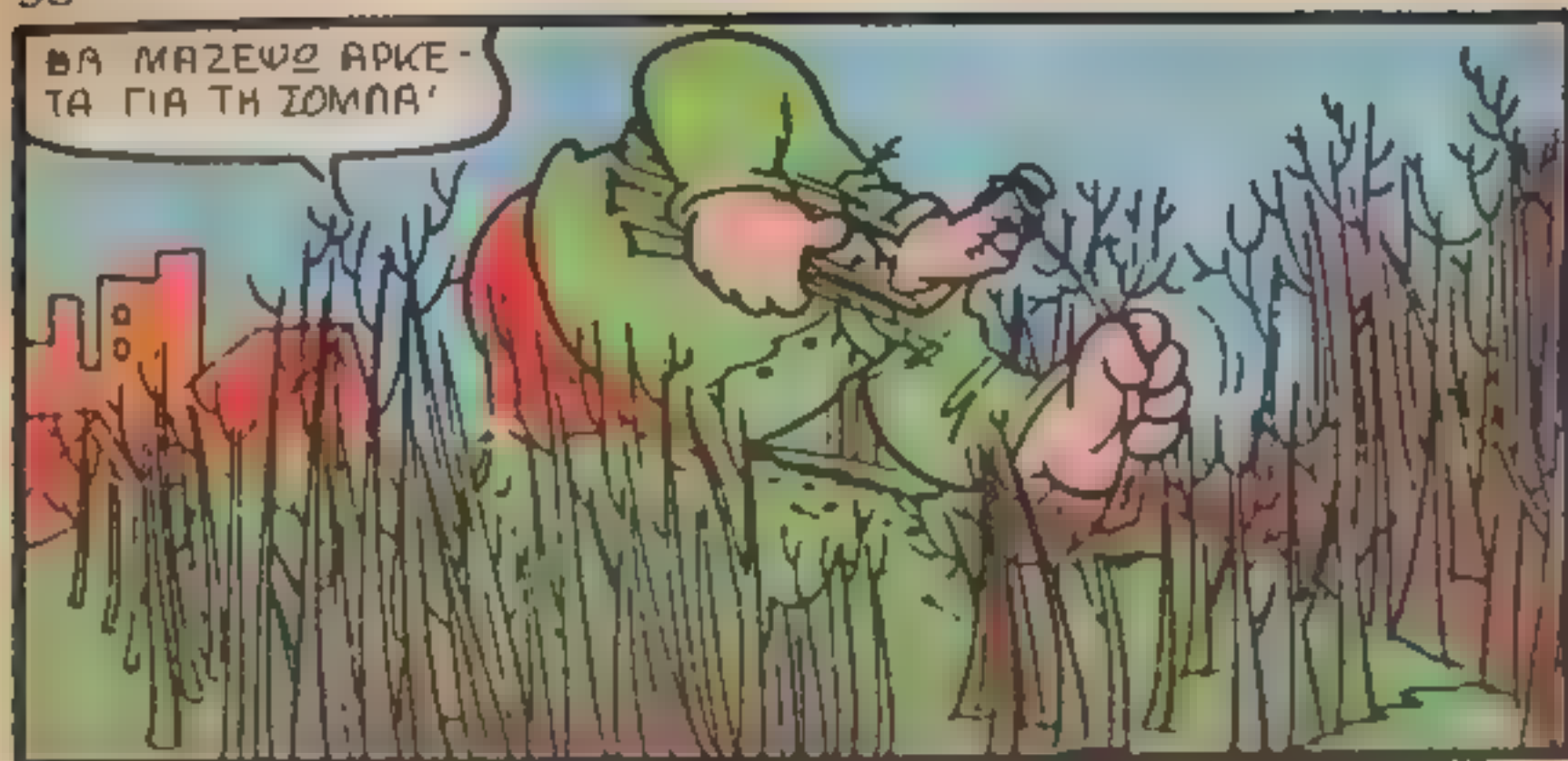
ΦΙΟΥΟΥ!

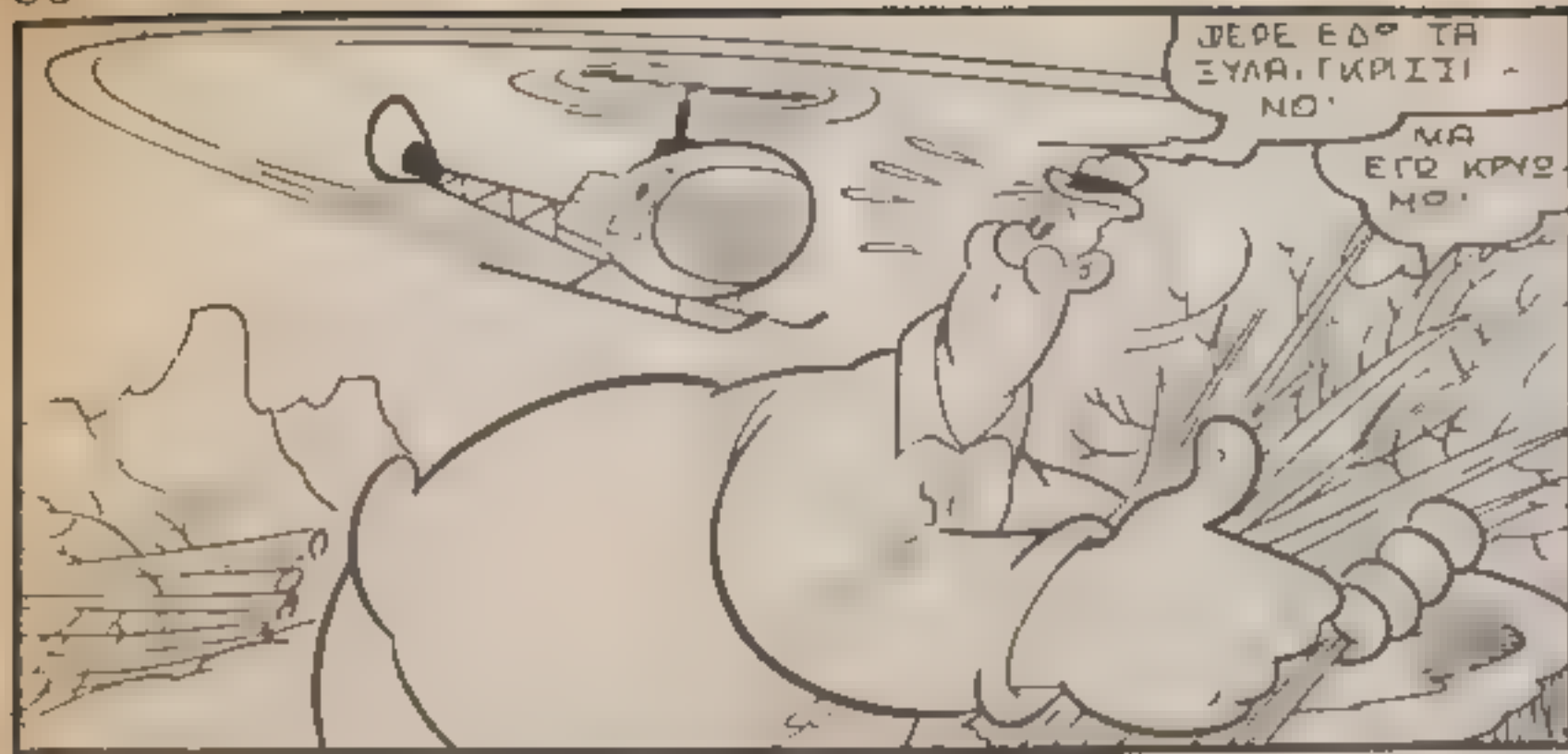

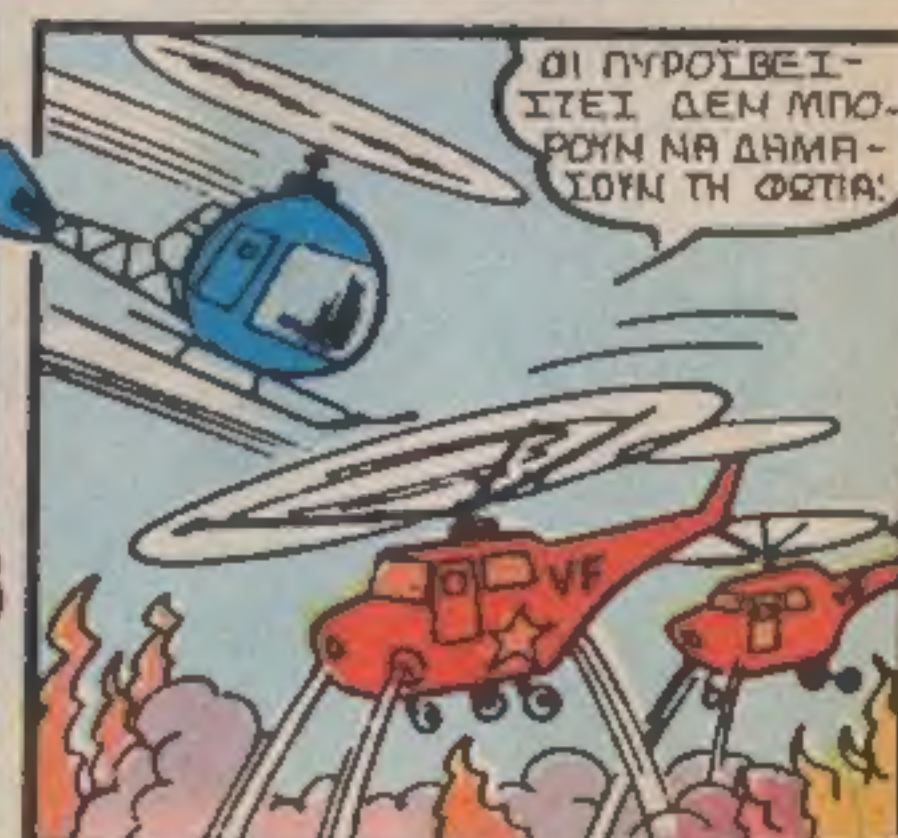
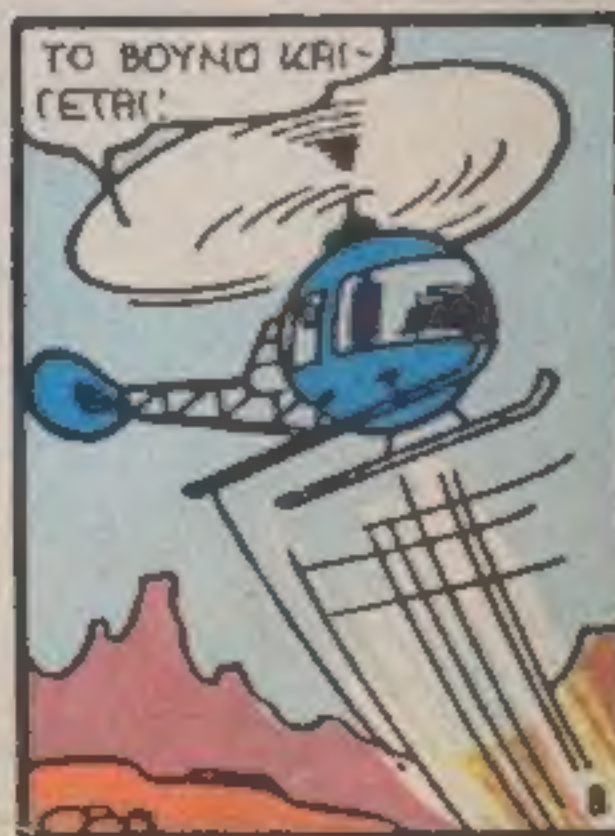

ΑΝ Η ΦΩΤΙΑ ΘΑ ΦΤΑΣΕΙ
ΣΤΗ ΑΛΛΗ ΜΕΡΙΑ Θ' ΑΠΕΙΛΗ-
ΘΕΙ ΚΑΙ Η ΠΟΛΗ!

ΑΛΛΑ ΕΥΤΥΧΩΣ ΥΠΗΡΧΕ ΜΙΑ ΚΕΝΗ
ΛΟΡΔΑ...

Η ΦΩΤΙΑ ΣΤΑ-
ΜΑΤΗΣΕ ΕΔΩ!

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΠΕ-
ΡΑΣΕ!

ΝΑ ΟΙ ΔΡΗΣΤΕΙ ΤΗΙ ΠΥΡΚΑΓΙΑΙ! ΑΥΤΟΙ Ε-
ΒΑΛΑΝ ΦΩΤΙΑ... ΣΤΟ ΔΕ-
ΣΤΟ!

ΕΥΤΥΧΩΣ ΠΟΥ ΟΙ ΦΛΟΓΕΙ ΣΤΑΜΑ-
ΤΗΣΑΝ ΕΔΩ!

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΙΗΜΕΙΟ ΠΟΥ
ΕΚΟΥΣΕ ΤΑ ΔΕΝΤΡΑ!

ΤΟΡΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΡ
ΑΜΕΙΣΟΙ ΤΑ ΞΥΛΑ!

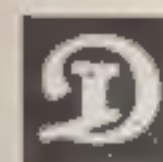
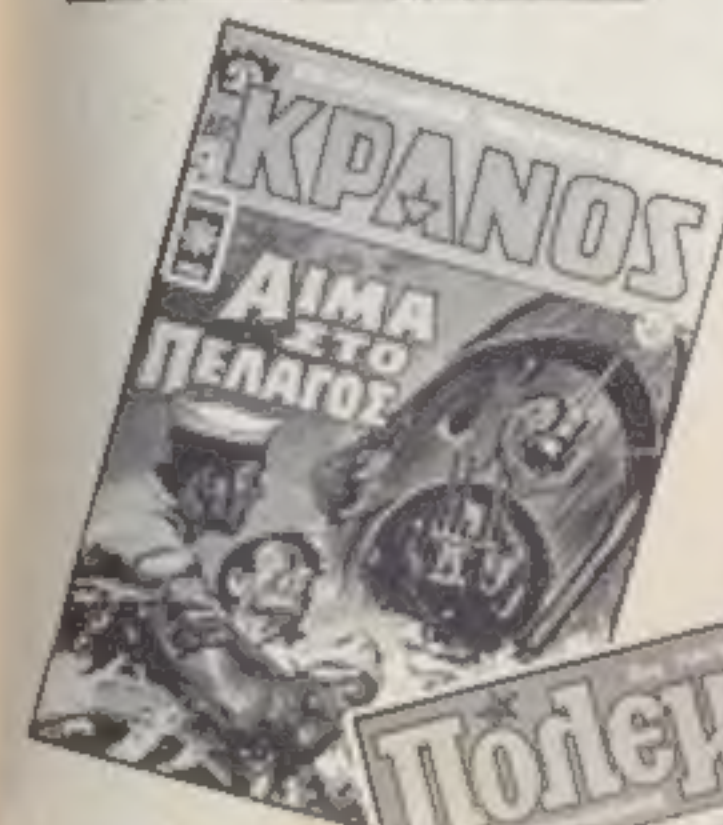
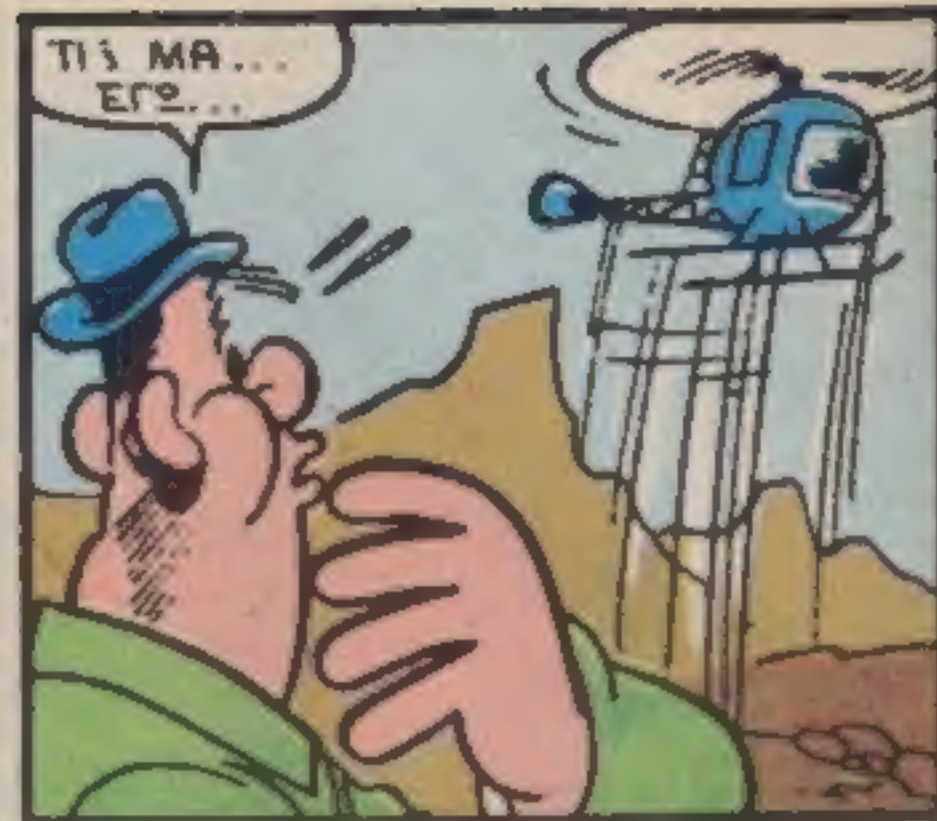
ΕΙΜΑΙ ΕΤΟΙΜΟΣ!

ΟΧΙ! ΚΟΡΑΤΗΣΕ ΤΑ ΞΥΛΑ
ΓΚΡΑΪΙΝΟ!

Ζητείστε
τα απο
οδη τα περιπτερα

Είναι τα
καλλίτερα
για
οδους

**ΚΥ-
ΚΛΟ-
ΦΟΡΗΣΕ**

Ο... ΘΡΥΛΙΚΟΣ
ΜΠΑΓΚΣ
ΜΠΑΝΝΥ

και η παρέα του!

Σ' ΕΝΑ ΝΕΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ